

சிவமயம்.

KOVILLOOR
MADHATHAM

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்தலயம்

கந்தரந்தாதிமுலமும்

அவர்காலத்திற்றுனேயதற்கு

வில்லிபுத்தூரார்செய்தவுரையும்.

இக்காலத்திற்கையெழுத்துப்பிரதிகடோறும்

மிகவும்பிழையுற்றுவழங்குவதைநோக்கி

தூத்துக்குடி.

முத்துசாமிசுயயாவெனும்

வைதீசர் - சுத்தபாடமாகப் பிரசுத்தஞ்செய்யும்படி

கேட்டுக்கொண்டதினால்

அஷ்டாவதானம்

வீராசாமிசெட்டியாரவர்கள்

மாணக்கராகிய-காலீஜ்-முனுஷி

கதிர்காமமுதலியாரால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டுபரிசோதிக்கப்பட்ட

பிரதிக்கிணங்க

4388

புரசைப்பாக்கம்

முனிசாமிமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டது.

புதுவை. வீராசாமிசெட்டியாரவர்களால்

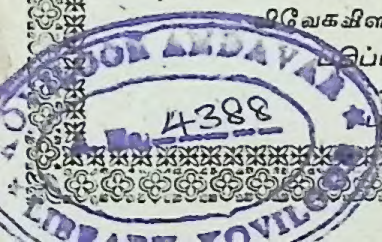
வேகுகளிக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வரு.

1934

4388

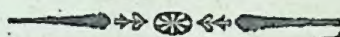

சிவமயம்.

கந்தரந்தார்தி-மூலமும் உடையுமும்.

கரப்பு.

வாரணத்தானே யயனைவிண்ணோரை மலர்க்கரத்து
வாரணத்தானே மகத்துவென்றோன்மைந் தனைத்துவச
வாரணத்தானேத் துணைநயந்தானே வயலருணை
வாரணத்தானேத் திறைகொண்டயானையை வாழ்த்துவனே.

(இதன்பதப்பொருள்.)

வாரணத்தானே - அபிராவதத்தையுடைய விந்திரனையும்—அய
னை-பிரமாவையும்—விண்ணோரை- தேவர்களையும்—மலர்க்கரத்து-
தாமரைமலர்போன்றகையில்—வாரணத்தானே - சங்கையுடைய வி
ஷ்ணுவையும்—மகத்து - (தக்கனது) வேள்வியில்—வென்றோன்-
(வீரபத்திர முகூர்த்தங்கொண்டு) செயித்தவனாகிய பரமசிவன
து—மைந்தனை-புதல்வனும்—துவச வாரணத்தானே - கோழிக்கொ
டியையுடைய, குமாரக்கடவுளை—துணைநயந்தானே-தம்பியாக விரு
ம்பியவனும்—வயல்குழி-பழனஞ் குழந்த—அருணை-அருணாஜலத்
தில்—வாரணத்தானே - சுயமுகா சுரனை—திறைகொண்ட - வெற்றி
கொண்ட—யானையை - யானைமுகனுமாகியகணபதியை—வாழ்த்
துவன்-(யான்) வணங்குகிறேன் என்றவாறு. யான்-தோன்றவெழு
வாய்-வாழ்த்துவன்-பபனிலை-ஏகாரம்-ஈற்றசை,

(கருத்துரை.)

தக்கனதுவேள்வியில் இந்திரன்-பிரமா-விஷ்ணு-விண்ணோரி
வர்களை வீரபத்திரமுகூர்த்தங்கொண்டு வென்ற பரமசிவன் மைந்

தனும், குமார்க்கடவுளுக்குத் துணைவனும், கயமுசாசரணை வெண்
 ரோணுமாகிய அருணகிரியில் வீற்றிருக்கும் யானைமுகவிநாயகனை
 யான் வணங்குகின்றேன் - என்பதாம்.

இதுவுமது.

உண்ணமுலையுமை மைந்தாசரணம் பாருயிர்சேர்
 உண்ணமுலையுமை மைந்தாசரண மருணைவெற்பாள்
 உண்ணமுலையுமை மைந்தாசரணத் தனமுமொப்பில்
 உண்ணமுலையுமை மைந்தாசரணஞ் சரணுனக்கே.

இ-ள். உண்-(கன்றுகள்) உண்ணும்—ஆ-பசுக்களையுடைய—மு
 லை-முல்லை நிலத்திற்கு—உ-இறைவனாகிய விஷ்ணுவின் து--மை-மே
 கதிற்சுத்தையும்—மைந்து - வலிமையையும்—ஆசு - (உவர்ப்பாகிய)
 குற்றத்தையுமுடையதாய்—அரண் - காவலாயிருக்கிற—அம்பரர்-
 சமுத்திரத்திருந்த அசுரரது—உயிர்சேர்- ஆவியையமர்த்து—உள்-
 தேவர்கள்மனத்திருந்த—நாம் - அச்சத்தை—உலையும் - கெடுத்தரு
 ளும்—ஐ-சுவாமிபே—மை- ஆட்கொகனத்தை—தா - ஏறும்—சர்-
 (உஷ்ணத்தையுடைய) அக்கினி—அண் - சேர்ந்திருக்கும்—நம்-நா
 மடைக்கலம்புகுதற்கிடமாகிய—அருணைவெற்பாள் - அருணகிரியி
 ல்வாமுமம்மையாகிய—உண் - மிகுதியாக—ஆம் - பெருகும்—மு
 லையும்-கற்புடைமைக்கும்—ஐ - அழகிய—மை - அஞ்சனத்தீட்டி
 ய—தா-குழையையெட்டிகின்ற—சர-அம்புபோன்ற கண்ணினது
 —நந்தனமும்- கிருபைக்கும்—ஒப்பில் - இணையில்லாத—உண்ண
 முலையுமை-உண்ணமுலையென்னும் பெயரையுடைய பார்வதியின்
 து—மைந்தா - புதல்வனே—சரணஞ்சரணுனக்கு - உன்னிடத்தே
 யான் சரணம் புகுந்தேன் சரணம் புகுந்தேன்—எ-று. யான்-தொ
 ன்ருவெழுவாய்-சரணஞ் சரணம் பயனிலை-எ-அகை. (கருத்து.) தி
 ருமாலிதம்போற்கறுத்து உவர்ப்பையுடையதாயும் வலியவாணயு
 மிருக்கிற சமுத்திரத்திருந்த அசுரரைத்தேவரச்சந்திரும்படி வதை
 த்தவனே—அக்கினிசொருபமாகிய அருணகிரியி லமர்ந்தருளி கற்பி
 லும் கடாக்கத்திலுந் தனக்கொப்பில்லாத உண்ணமுலையம்மைபுத
 ல்வனே—யானுன்னடைக்கடம்புகுந்தேன்—என்பதாம். (உ)

—❦—

நூ ல்.

திருவாவினன்குடி பங்காளொண்முது சீருசை
 திருவாவினன்குடி வானூர்பாங்குன்று சீரலவாய்
 திருவாவினன்குடி யோகங்குன்று தொழுடல்சென்ற
 திருவாவினன்குடி கொண்டதன்கார்வரை செப்புரினே.

இ-ள். திரு-மகாலக்ஷ்மிக்கு—ஆவி - உயிராகிய (திருமாலும்)—
நன்குடி - நந்தேவியை—பங்காளர் - பாகத்திலுடைய பரமசிவனு
ம்—எண் - மதிக்கத்தக்க—முது - பழமையாகிய—சீர் - சிறப்புப்
பொருந்திய—உரை - (வேதாகமப்பொருளை) சொல்லிய—சுதிர்—சு
துர்ப்பாட்டையுடைய—உவாவினன் - இனையோனாகிய (கந்தசுவா
மிக்கு—குடி-உறைவிடமாகிய—வான் - ஆகாசத்தை—ஆர் - அளா
விய—பரங்குன்று-திருப்பரங்குன்றையும்—சீரலைவாய் - திருச்செ
ந்திற் பதியையும்—திரு - செல்வநிறைந்த—ஆவினன்குடி-பழனி
யையும்—ஏரகம்-சுவாமிமலையையும்—குன்றுதொருடல் - (அக்கட
வுள்) திருவிளையாட்டியதற்கும் பலகுன்றங்களையும்—சென்று - நட
ந்து—அதிர்-முழங்கும்—உவா-பாணிகளின்—இனன்-கூட்டங்கள்
குடிசொண்ட நீங்காதுறைகின்றதும்—தண்கார் - குளிர்ந்தமேகந்
தவழுவதுமாகிய—வரை - பழமுதிர் சோலையையும்—செப்பமின்-
துதிசெய்யுங்கள்—எ-று. நீவிர் - தோன்றுவெழுவாய்—செப்பமின்
பயனிலை- ஏ - அசை (கருத்து) (பார்வதிசமேதரான பரமசிவனும்)
லக்ஷ்மிசமேதரான திருமாலும், புகழ்கின்றகீர்த்தியும் வல்லமையு
முடைய குமாரக்கடவுளுக் குறைவிடமாகிய திருப்பரங்குன்றம்-
திருச்செந்தூர்-பழனி-திருவேரகம் - குன்றுதொருடல் - பழமுதிர்
சோலைமலை-இவ்வாறுதலங்கனையுந் துதியுங்கள்-என்பதாம்.] (க)

செப்புங்கவசங் கரபாலகதெய்வ வாவி பம்பு

செப்புங்கவசங் கரிமரு ரவெனச் சின்னமுன்னே

செப்புங்கவசம் பெறுவார்கணுந்தெய்வ யாணை தனச்

செப்புங்கவசம் புனையுன்பாதமென் சென்னியதே.

இ-ள். செ - ரிஷிபத்தை யுடைய—புங்கவ - தேவாகிய—சங்கர
பாலக-சங்கரன்பாலனை—தெய்வ-தெய்வீகமாகிய—வாவி - சரவு
ணப்பொய்கையின்—அம்பு-ஜலத்தில்—செ-உத்பலித்த—புங்கவ-
உயர்ந்தோனே—சங்கு-சங்கையுடைய—அரி - விஷ்ணுவுக்கு—ம
ருகா-மருகனே—என-என்று—சின்னம் - திருச்சின்னமானது—
முன்னே-முதலில்தானே—செப்பு-சொல்லியார்க்கின்ற—உங்கு-
உவ்விடத்திலேயே (கேட்டி)—அவசம்பெறுவார் - மயக்கம் அடை
யும் (பவனி) மாதரது—கணும் - விழிப்பார்வையையும்—தெய்வா
னை - தெய்வானையினது—தனச்செப்பம் - கொங்கையாகிய கலசத்
தையும்—கவசம்புனை-சட்டையாகவணிந்த—புயன் - தோளையுடைய
வகுதிய முருகக்கடவுளின்—பாதம்-திருவடி—என்சென்னியது-
என்றிலம் துற்றது—எ-று. பாதம் - எழுவாய் - சென்னியது - பய
னிலை - ஏ - அசை (கருத்து) பரமசிவன்மைந்தனே சுவனேற்பவ

னே-திருமால்மருக்கனே - என்று சின்னம் ஆர்ப்பதைக்கேட்டு மயங்கும் பெண்களின் பார்வையையுந் தெய்வபாளையின் கொங்கையையும் சுவசமாகத் தரித்த குமாரக்கடவுள் திருவடி என்றலையின் கண்ணாறு-என்பதாம். (உ)

சென்னியமோகந் தவிராமுதோகண் டிகிரிவெண்ணெய்ச்
சென்னியமோகம் படவதெனத்தொனி செய்தபஞ்ச
சென்னியமோகந் தரம்புனத்தேன்புணர் தேவத்தெய்வச்
சென்னியமோகம் பணிபணிபேரகத் தேமொழிக்கே.

இ-ள். சென்னி - சிவசின்னமேனே - அம் - (கங்கா) சலத்தின் - ஓகம் - ஆரவாரம் - தவிரா-நீங்காத (பரமசிவன்) - அமுதோ - உண்டநஞ்சுதானோ - கண்-விழியானது - திகிரி - சக்கரத்தையேந்தி - வெண்ணெய்-நவந்தமுண்ட - சென்னிய - தேமிசைக்கின்றதிருமாலே - மோகம்பட - (தேவரும்) மயல்கொளும்படி - ஊதென-ஊதென்று சொல்ல - தொனிசெய்த - முழக்கின - பஞ்சசென்னியமோ-பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ்சங்கந்தானோ - கந்தரம் - கழுத்தானது - புனத்தேன் - (கிளைப்புனத்தின்சண்) மதுரபாஷணியாகிய வள்ளிநாயகியை - புணர் - தழுவும் - தேவை - குமாரக்கடவுளை - தெய்வச்சென்னி - தெய்வத்தன்மையையுடைய சோழராஜன் - அமோகம் - அதிகவாகையற்று - பணி-வணங்கிய, பணி-கட்டுவித்த - ஏரக - சுவாமிமலைச்சார்பில்வாழும் - தேமொழிக்கு - இனியமொழியையுடையபெண்ணுக்கு - ஏ-று. கண் - கந்தரம் - இரண்டும் எழுவாய் - அமுது பஞ்சசன்னியம் - இரண்டும்பயனிலை - ஏ - அசை - (கருத்து) தெய்வச்சோழனானவன் கந்தக்கடவுளை வழிபட்டசுவாமிமலையினில் வாழும் பெண்ணினுடையகண் பரமசிவனுண்ட நஞ்சோ அவள் கழுத்து திருமால்முழக்கின சங்கமோ-எ-ம், (க)

தேமொழியத்தம் பெறவோத்தனக்கன்று சேணுலகத்
தேமொழியத்தம் சினங்காட்டவுண்கைச் சேமகரத்
தேமொழியத்தம் புயமவர்குடிகை கந்தவென்ற
தேமொழியத்தம் பதினாலுலகமந் தித்ததொன்றே,

இ-ள். தேமொழி- இனியமொழியை யுடையவளாகிய பார்வதியின் - அத்தம் - பாதிபாகிய (பரமசிவன்) - பெற - உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள - ஓந்தனக்கு - பிரணவத்திற்கு - அன்று - பூர்வத்தில் - சேணுலக - தேவலோகத்தின் - தேம் - நன்மையெல்லாம் - ஒழிய - அற்றுப்போகும்படி - தம் - தங்கள் - சினம் - சோப

தலை—காட்டு - காட்டிய—அவுண்ணா - அசுரரை—சேமகர்—ஆண்
சுறாமீனுக்கு—தேம் - இடமாயிச்சமுத்திரத்தில்—மொழி - கணுக்
கையுடைய—அத்தம் - கரங்களும்—புயம்—தோள்களும்—அவர்—
அவர்களுடைய—குழிகை—கிரீடங்களும்—சித்த - சிதற—வென்ற-
சங்கரித்துச்செயிந்த—தே—சுமாரக்கடவுளானவர்—மொழி- உரை
த்தருளிய—அத்தம்—பொருள்—பதினாலுலகும் - ஈனோமுலோகத்தி
லும்—அத்தித்தது - பொருத்திநின்றது—ஒன்று- ஒரோதன்மையாக
—எ-று. அத்தம்—எழுவாய்—அத்தித்தது—பயனிலை—எ - அசை (கருத்
து) விண்ணுலகதன்மையை யொழித்துவந்த அசுரரைச்சமுத்திரத்
தில் சங்கரித்துவென்ற சுமாரக்கடவுள் பரமசிவனுக்கு உபதேசித்
த பிரணவப்பொருளானது பதினாலுலகத்தினு மொரோதன்மையா
ய்ப் பொருத்தினது—எ-ம்.

(ச)

தித்தவித்தார மனித்தனாதேவர் வணங்கமுன்போர்
தித்தவித்தாரகை மைந்தர்செந்நூர்க்கந்தர் சித்தூரவர்
தித்தவித்தார முடைபாரருள்வெள்ளந் தேக்கியன்பு
தித்தவித்தாரந் தலிவிடுறத் துக்கச்செவ்வனவே.

இ-ள். தித்திவித்தாரம் - தித்தவென்னுந்தாளவிரிவினால்—மன்-
நிலைபெற்ற—நித்தனா—நடனமிடும்பரமசிவனுக்கு—தேவர்—அமர
ர்கள்—வணங்க-வந்திருக்கும்படியாக—முன்—முற்காலத்தில்,போ
தித்த—உபதேசித்தவராகிய—வி- விசேஷமான—தாரகை - கார்த்தி
கைப்பெண்களில்—மைந்தர் - புதல்வரும்—செந்நூர்க்கந்தர்—செ
ந்திம்பதிவாழ்கந்தவேளும்—சித்தூரம்—திவதத்தை—ஆதித்த - சூரி
யனைப்போலுடைய—வி - நல்ல - தாரமுடையார் - (வள்ளிதெய்வ
யானையென்னுந்) தேவிசையுடையவருமாகிய சூமாரக்கடவுள்—
அருள்வெள்ளம் - தமதுகிருபாததியை—தேக்கி—என்னுள்ளத்துநி
றைத்து—அன்பு—பத்தியை—உதித்து—தோற்றுவித்து—அவித்தார்
தணித்தார்—அம்—அழகிய—தனி - ஒப்பற்ற—வீடு - மோட்சம்—
உற - அடையும்படி—துக்கம்- இடுமிடையை (விளைக்கின்ற)—செ-
செனனமாகிய—அனல் - அக்கினியை—எ-று. மைந்தர்முதலிய-
எழுவாய்—அவித்தார்—பயனிலை—எ-அசை—(கருத்துரை) முற்காலத்திற்
பரமசிவனுக் குபதேசித்தவரும் கார்த்திகேயரும் வள்ளிதெய்வா
னைபாகருமாகிய செந்நூர்க்கந்தனொன்னுள் சுருணைவெள்ளத்தை நி
றைத்து யான்கதியடையும்பொருட்டாகக் கொடியாக்கினிபோன்
றதுன்பத்தை விளைக்கு மென்பிறப்பை யொழித்தார்—எ-ம்.

(ஓ)

செவ்வந்திலப் புயமுருகாபத்தர் சித்தமெய்யிற்
செவ்வந்திலத்தை யுற்றருள்வாய்திங்கட் சேய்புனைந்த

செவ்வந்திலத் தொருபாகர்போன்ற தினிச்சித்தியார்
செவ்வந்திலத்தி னீடுமுற்றாத திமிரமுமே.

இ-ள். செவ்வந்தி - செவ்வந்தியென்னும் பூமாலையையும்—நீல்
ம்-கருங்குவினாமாலையையும் (புனைந்திடும்) — புயம் - புயங்கனையு
டைய—முருகா-முருகக்கடவுளே—பத்தர்- அன்பரது—சித்தமெ
ய்யில்—இருதயவுண்மைநிலையில்—செவ்வ - செம்மைபாக—அந்தி-
பொருத்தியிருக்கின்ற—நீ-நீ—லத்தையுற்று- கிருபைச்சுற்றி—அ
ருள்வாய் - (அம்மாலைய) எனக்குத்தந்தருளவேண்டும்—திங்கடீ
சோய் - குழவித்திங்களை—புனைந்த-அணிந்த—செவ்வந்தி- சிவந்த
மாலிக்காலமானது—நீலத்தொருபாகர் நீலநிறத்தையுடைய பார்
வதிபங்கனா—போன்றது—தோன்றிவிளங்குகின்றது—இனி- இனி
மேல்—சித்தியார்-(உன்னை) திவானியாதவர்கள் (அடையும்) —செ-
சென்னமாயிவந்தி-வருத்தத்தை(விளைக்கும்)—நீலத்தின்-அஞ்
ஞானவிருளைப்போல்—நீயும்-நீடித்துநிற்கும்—முற்றாத- தொலை
பாத—திமிரமும்-இருட்டிம்—எ-று. நீ-எழுவாய் - அருள்வாய் - பய
லிலை-எ-அசை (கருத்து) செவ்வந்தி நீலோத்பலமாலிகையணியுமு
ருகாபரமசிவனைப்போல இளம்பிறையுஞ் செவ்வானமுந்தோன்றி
யமாலிக்காலமும் உன்னைநினையாரடையுஞ்சென்ன விருளைப்போ
லிருட்டிமுவந்தது—அன்பரதுசித்தத்தில் வீற்றிருக்கின்ற நீகருணை
புற்றம்மாலையெனக்கருளவேண்டும்—என்பதாம். (சு)

திமிரத்திமிரக் கதரங்ககோப செவ்வெலகைவேல்
திமிரத்திமிரக் கருலாந்தகவனாத் தேன்பெருகுந்
திமிரத்திமிரத் தனையாவியாளுமென் சேவகனே
திமிரத்திமிரக் கனலாயசந்தன சீதளமே.

இ-ள். திமிர - இருணிற்றத்தனும்—திமி- திமிங்கலமீனை—ரக்க-இ
ரட்சிப்பதுமாகிய—தரங்கம் - சமுத்திரத்தை—கோப - கோபித்த
வனே—செவ் - சிவந்த—வேல-வேலாயுத்தத்தையுடையானே—கை
வேல்-கையின்வேலாயுதமும்—திமிர-திமிராகும்படி—திமி-குற்று
கின்ற—ரக்கருலாந்தக - அசுரர்குலத்துக்குயமனே—வரைத்தேன்
பெருகு - மலையினின்றவீழுந்தேனாற்பெருகிய—உத்தியிர் - கான்
பாற்றையுடைய புனத்தில்வாழும்வள்ளிநாயகி—அத்தியிர் - அயிரா
வதத்தால்வளர்க்கப்பட்டதெய்வானைநாயகி, அத்தனை-அவ்வளவு—
ஆவி - (என்) பிராணனை—ஆளும் - ஆண்டுகொள்ளுங்கள்—என்-எ
ன்றிக்கிதம்பேசும்—சேவகனே-வீரனே—திமிரத்திமிர - பூசப்பூ
ச—அனலாய-அக்கினிபோலிருக்கின்றன—சந்தனசீதளம்-(யான்
திமிர்ந்திருக்கின்ற) சந்தனமுதலியகுளிர்ந்தவஸ்துகளும் (ஆதலா

ல் வந்துதழுவி யருளவேண்டும்) — எ-று. தரங்ககோபமுதலியன-
எழுவாய் - என்னைத்தழுவவேண்டும் - என்னும் பயனிலையை- குறி-
ப்பாய்க் காட்டினிற்றன. ஏ - அசை. (கருத்து) திமிங்கல மீனைபு-
டைய விருண்ட சமுத்திரத்தைக் கோபித்தவனே, வேலவனே, அ-
சுரர்குலாந்தகனே, வள்ளிதெய்வயானையென்னு நாயகிமார்தழுவும்
படி இதம்பேசும் வீரனே, யான்புகஞ் சந்தனமுதலிய குளிர்த்த
வல்லுக ளிப்போதுன் விரகதாபத்தா லெனக்கு வெப்பத்தை வி-
ளர்க்கின்றன-என்பதாம். ஆதலால் என்னைத் தழுவவேண்டிமென்ப
து குறிப்பு. (எ)

சீதனங்கோபி புயங்கைமொண்டார்தந் திருமருக்
சீதனங்கோபி முடியாளர்செய்தனக் கேளுளதோ
சீதனங்கோபி விதருமென்பார்தொழுந் தேவிபெறுஞ்
சீதனங்கோபி கொடிவேன்மபூரஞ் சிலையரசே.

இ-ள். சீ- மகாலட்சுரியின து—தனம்-கொங்கையைடும்—கோ-
பி-சங்கத்தைடும்—புயம்-திருத்தோனிலும். கை-திருக்கரத்திலும்—
கொண்டார்தம் - தரித்தவிஷ்ணுவின து—திருமருக் - சிறந்தமருக-
னும்—சீதன்-சந்திரனை—அம்-அழகிய—கோபி-கோணல்வடிவாக
(தரித்த)—முடியாளர்-பரமசிவன்—செய்தனக்கு-மைந்தனுமாகிய
குமாரசுந்தரனுக்கு—ஏதுளதோ-உள்ளதென்னெனில்—சீ - இகழ-
த்தக்க—தனம்-திரவியம்—கோள்-குற்றத்தையும்.—துணி- துன்ப-
த்தையும்—தரு-கொடுக்கத்தக்கது—என்பார் - என்றுநீக்கியவன்பர்-
கள்—தொழும்-வணங்குகின்ற—தேவி- வள்ளிநாயகியால்—பெறு-
ஞ்சீதனம்-கிடைத்தவரிசையாகிய—கோபி - கொம்பினோபி—கொ-
டி-கோழிக்கொடியும்—வேல்-வேலாபுதமும்—மபூரம்- மயில்வாக-
னமும்—சிலை - குறிஞ்சிநிலமாகியமலைகளின்—அரசு - ஆகையுமா-
ம்—எ-று. ஏதுளது - எழுவாய் - இவைகளுடைமையாம்-பயனிலை-
ஏ - அசை - (கருத்து) திருமாலுக்கு மருகோனும் பரமசிவனுக்கு
மைந்தனுமான குமாரசுந்தரனுக்கு வள்ளிநாயகி சீதனத்தாற்பெ-
ற்ற கொம்புடன் கோழிக்கொடியும் வேலாபுதமு மயில்வாகனமு-
ம் மலைகளின் ஆளுகையும் உடைமைகளாம்-என்பதாம். (அ)

சிலைமதனம்படி மாறெழுஞ்சேய்மயி லுச்சிட்டவெச்
சிலைமதனம்படி சிந்துவையிந்துவைச் செய்வதென்பான்
சிலைமதனம்படி காட்டுவர்கேளிருஞ் செங்கழுநீர்ச்
சிலைமதனம்படி தாமரைவாவி திரள்சங்கமே.

இ-ள். சிலை - கருப்புவில்லையுடைய - மதன் - மன்மதனது - அம்பு - புஷ்பபாணம் - அரிமாதெழும் - கொல்லும்படி வருகின் மன - செய்வயில் - குமாரச்சுடவுளின்மயிலினது - உச்சிட்ட - எச்சிலாகிய பாம்பினது - எச்சிலை - எச்சிலாகியதென் றற்காற்றையும் - மதனம்படு - சுடையப்பட்ட - சிந்துவை - சமுத்திரத்தையும் - இந்துவை - சந்திரனையும் - செய்வதென்யான் - நானென்னசெய்துகடப்பேன் - சிலை - ஆர்ப்பரிப்போடு - மதம் - ஆங்காரத்தை - நம்படு நம்பிடத்திலே - காட்டுவர் - அலர்நுற்றிக்காட்டா நின்றீர்கள் - கேளிரும் - சத்தரத்தாரனாவரும் - செங்கழுநீர் - குவளைமலர் நிறைந்த - சிலை - நிருத்தணிமலையின் கண் - மது - தேனும் - அனம் - அன்னப்பய்யும் - படு - உண்டாகிய - நாமரை - நாமரைபோலுடைய - வாவி - பொய்கையில் (வாழும்) - திரள் - கூட்டமாகிய - சங்கமே - சங்கினங்களே - எ-து. யாம் - எழுவாய் - செய்வதென் - பயனில் - (கருத்து) குமாரச்சுடவுளினது தணிகையங்கிரித் தாமரைத் தடாகத்தில் வாழஞ் சங்கினங்களே என்மேல் மன்மதன் பாணப்பிரயோகஞ் செய்பாநித்தின்றான் - தென்றலும் சந்திரனும் கடன்முழக்கமும் வருத்துகின் மன - சத்தரத்தாரது கோபநாபமும் உண்டாயிருக்கின் மன - இவற்றை என்னசெய்து கடப்பேன் - எ-ம். (க)

திரளக்கரக்கரை வெண்கண்டவேலன் நிசைமுகன்மால்
திரளக்கரக்கரை யாம்பாடநாடுதல் செய்யசங்க
திரளக்கரக்கரை காண்பான்கைந்தீர்த்திசை வார்பனிக்க
திரளக்கரக்கரை வானீட்டிமைந்தர்புந் திக்கொக்குமே.

இ-ள். திர - உறுதியான - ளக்க - லட்சமான - ரக்கரை - அசுரர்களை - வெண்கண்டவேலன் - புறங்காட்டச்செய்தவேலாயுதனை - திசைமுகன் - பிரமாவக்கும் - மால் - மாயோனுக்கும் - திரள் - அநேக - அக்கர் - கண்ணையுடைய இந்திரனுக்கும் - அக்கர் - உருத்திராட்சமாலையையுடைய பரமசிவனுக்கும் - ஐ - சுவாமியாகிய குமாரச்சுடவுளை - யான்பாடநாடுதல் - நான்பாடும்படி கருதுகின் மது - செய்வ - அழகிய - சங்கு - சங்குகள் - அதிர் - முழங்கும் - அளக்கர் - சமுத்திரத்தை - அக்கரைகாண்பான் - கரைகாணும்படி - கைந்தீர்த்திசை வார் - கையினால் தீர்த்திட்டுவாரது (புத்திக்கும்) - பனிக்கதிர் - தணிகையையுடைய சந்திரனை - அள - பிடித்துக்கொள்ளும்படி - கரக்கரை - கையளவை - வானீட்டிமைந்தர் - ஆகாசத்திலே நீட்டிஞ்சிறுவர்களு - புத்திக்கு - புத்திக்கும் - ஒக்கும் - ஒப்பாகும் - எ-து. நாடுதல் - எழுவாய் - ஒக்கும் - பயனில். எ-அசை. (கருத்து) அசுரர்களைச்செய்தவரும், பிரமன் முதலியோருக்குச் சுவாமியுமாகிய குமாரச்சு

கடவுளை யான் பாடக்கருதுதல் சையினும்கடலைநீத்தவும், கையை நீட்டிச் சந்திரனைப்பிடிக்கவும், தினைப்போர்புத்திக்கொப்பாயிருக்கின்றது-என்பதாம்.

(10)

திக்கத்திக்கோடு படிபுடைச்சுதத் தெறிபடபத்
திக்கத்திக்கோடு கடடக்கடறடி சேப்படைச்சத்
திக்கத்திக்கோடு துறைத்திறந்தற்ற குறக்குறச்சத்
திக்கத்திக்கோடு பறித்துக்கொடாதி சிறைபிறப்பே.

இ-ள். திக்க - இகைக்கும்படி—திக்கோடு - திகைதோறும்படர்ந்த—படி - பூரியின்கண்—புடை - நீங்கியருள்வாய்—சுத- மாமரமாய் நின்றகூரனை—தெறி-விளங்கிய—படபத்தி- ஆயிரம்பனாமகுடத்தையுடைய ஆகிசேடனது—கத்து-தலையிலே—இக்கோடு- இத்தச்சங்குகள்—உகை-உளரும்படியாழ்ந்த—தடக்கடல் - பெரியசமுத்திரத்தின்கண்ணே—தடி-கொன்ற—சேப்படைச்சத்தி-சிவந்த வெற்படையையுடையவனே—கத்தி-கதறி—கோடு- மாறுபட்ட—துறைத்திறத்து - பரசமயவழியில் — அற்ற - மறைந்து நிற்பவனே—குற-குறச்சாதியில்பிறந்த—குறச்சத்திக்கு - வள்ளிநாயகிக்கு—அத்திக்கோடு - ஆனைக்கொம்பை—பறித்து-பிடுங்கி—கோடு-கோடுத்த—ஆதி-முதல்வனே—சிறை-பஞ்சேந்திரியங்களுக்கட்டுண்டிருக்கிற—பிறப்பு-(எனது) செனனத்தை—எ-று. த்தோன்றுவெழுவாய்—புடை-பயனிலை- ஏ - அகை-(சுருத்து) சமுத்திரத்தின்கண்மாவருக்கொண்டு நின்றகூரனைவென்ற வேலாயுதனே மாறுபாடுடைய பரசமயவழிக்கெட்டாதவனே வள்ளியம்மைக்கு யானைக்கோட்டைப்பிடுங்கி விளையாடக்கொடுத்த முதல்வனே பூமியின்கண் ணென்பிறப்பை பொழித்துவிடு-என்பதாம்.

(105)

சிறைவரவாமையி லேறிச்சிகரி தகரவந்து
சிறைவரவாமையில் கூப்பிடத்தானவர் சேனைமொண்ட
சிறைவரவாமையில் வாங்கிதன்றேங்கழல் யாங்கழலாச்
சிறைவரவாமையி னெஞ்சுடனேறின்று தேங்குவதே.

இ-ள். சிறை - தோகையையும் - வர - வாப்பிரசாதத்தையுமுடைய—வாமையிலேறி-தாலுமையிலேறி—சிகரி - சிவஞ்சிகரி—தகர- பொடியாகும்படி—வந்து- எழுந்தருளி—சிறை - களையினால்—வர-சூழப்பட்டும்—ஆமை-ஆமைக்கு—இல்-இருப்பிடமுமாகிய (கடல்)—கூப்பிட-இரங்க—தானவர்சேனை- இராகத்தசேனைகள்—கொண்ட-கொண்டிபோன—சிறைவர - தேவர்சிறைமீளுப்படி—ஆய்-

தருந்த—ஐயில்வாங்கிதன் - வேலெடுத்த சூமார்க்கடவுளது - தேந்
சமுல்-இவையபா தாமனாயை—யார் - நான்—சமுலா - தாமராமத்
மிரித்ததனால்—கிற சிறிய—ஐவர் - பஞ்சோத்திரியங்களின்—அவா
ஆசையாகிய—வாயில் - குருகல்—செந்தை - என்னிருதயம்—உட
னேபின்று—அன்பிருசொழிந்து—தேவகுலத்து—கிணக்கின்றது—
எது - செந்தை—சுருகல். தேந் குலத்து—பயனில்—ச—அசை. (சுருத்து)
கிளவுக்குப்பரி பொடிப்படவும், சுருத்திக முதையிடவும், அசாரினி
ன்று தேவரி கிதை—அவர், வேத்படைபெடுத்து மயில்கீ தெழுந்
தருகிய சூமார்க்கடவுளது பா தாமனாயை நான் னுதலை என்
விருதயத்தில் ஐயுபுவகைகளாலும் அவளது நிதைத்திருக்கின்ற
து—என்பதாம்.

(யட)

தேவிகாவனமுந் மதகரிவேற்றிதுடன் சேர்ந்தவிண்ணோர்
தேவிகாவனமுனை யவ்வெத்பனகியெனஞ் செயிடமேல்
தேவிகாவனமுந் தளர்நடையாயஞ்சல் செண்பகப்பூந்
தேவிகாவனமுந் கருநிலஞ்சியுந் செந்திலுமே.

இன். தேவகு-திதையாபெ--ஆவன-பாநிணாமேய்த்து, திருமா
 லையும்--முன்மத - முன்மதம் பொழியும்--கரி - ஆயிராவதத்தை யு
 டைய--வேர் ஆடன்-தித்திரோடு--சேரீர்த் கூடிய--விண்ணோ
 ர்-தேவர்க்கொயும்--தேம் - அததேவர்க்கட்டிடமாயெ (அமராபதியை
 யும்)--காவல்-காப்பது--நம்-நமது--முனைய-காரிய--வேல் - வே
 லாயுதத்தின்--பணி-தொழில்--எனும் - என்று கட்டினையிட்ட--
 சேயிடம்-குமாரக்கடவுளின்வாசத்தலம்--மேல் - முன்னே யிருக்
 கின்றன--தேவ்கா-நிறைத்து--அனமும் - அனைப் பட்சியும்--த
 னார்தடையாப்-தோற்றித் ததடையவளே--அஞ்சல் - பயப்படாதே
 --(அவைய)செண்பக-செண்பகவிருட்சத்தால்--பும் - பொளித்த--
 தேவ்காவனமும்-இனியபூர்வசொலையும்--கழுநீரிலஞ்சியும் - செங்க
 முநீர்மலையும்--செத்தியும்-திருச்செ. துருமாம்--எ-து. த்-தோண்
 முவெழுவாய்-அஞ்சல்-பயனில்-எ-அகச. (கருத்து) அன்னமுத்
 தோற்றதடையையுடையவளே, விஷ்ணுமுதலிய தேவர்க்கொயும் அ
 மராபதியையும் காக்குப் படி வேலையனுப்பிய குமாரக்கடவுளினது
 திருச்செத்திப்பதியும் பூங்காவனமும் செங்கமுநீர்ச்சனையும் அணி
 த்தாயிருக்கின்றன பயப்படாதே-என்பதாம். (10க)

செந்திலகந்தலர் வானுதல்வேழச் சிமுகபங்க
செந்திலகந்தலர் துண்டமென் னுதிந்து செயங்க
செந்திலகந்தலர் மாரிதந்தனைக் கிழைவிட்டவேழ
செந்திலகந்தலர் துந்தியிழைநிலைகருணை.

இ-ள். சொர்-வெந்த—நிலகீது பொட்டி னால்—அலரித்த- பரத்
த—வான்—ஒளிபொருட்டிய—தடல்—நெ—நிலைய யுடைய—வேடிச்
சி-வள்ளிநாயகியினது—முடிம்-வதனம்—பங்கிசம் - தாமனாயா
கும்—நிலகீது-என்னினது—அலரிப்பு—தடல்—மூக்காகும்—எ
ன்னாதின்ற—என்று தலப்புத்திதனக்கும்—தேய - சூமாரக்கடவு
ளே—சங்க-கட்டமாயிய—செந்தது-சிவாசிகெட்டு—இலக - இருப்
பிடமான—தலாசிகத்தானே—அண்டங்களைப் படைத்த பிரமனை—
சிறையிட்டவேல் - சிறைப் படுத்திய வேலா யுத்தையுடைய—
செந்தில்-செந்திதற்பதியோனே—அகத்து - அகந்-பாத்தினால்—அ
லரிதூற்றிமம் - அலரிதூற்றுதின்ற—கேள் - சுற்றத்தாரும்—துதி-
(யாவரும்) துதிக்கத்தக்க—வாகு - உனதுபுயத்தை—அருள்-சிரு
பை செய்யவேண்டும்—எ-று. தீ - தோன்று வெழுவாய் - அருள்
பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து.) வள்ளிநாயகியினது முகத்தைத் தா
மனாயென்றும்மூக்கை எட்டிவென்றும்வியக்குந்ருமாரக்கடவுளே
பிரமனைச் சிறையிட்ட செந்தினுயகனே - சுற்றத்தாரீரிசவும் அலரி
தூற்றுதின்றாரீர்கள்-(அதுநீங்க) உனது சிருப்புபுரீ தந்தருளவேண்
டும்-என்பதாம். (யசு)

திவாகரகன்ன கொடைப்பாரியென்றுழ தீனவல்லீர்
திவாகரகன்ன புரக்குழைவல்லி செருக்குரவந்
திவாகரகன்ன சுகவாசகதிறல் வேல்கொடென்புந்
திவாகரகன்ன மறலியிடாதுயிரீச் சேவறுக்கே.

இ-ள். திவா-பகவிலே—கரகன்ன - கன்னனைப்போற்கொடுக்கு
ங்கரத்தோனே—கொடைப்பாரி - வள்ளலைப்போற் கொடுக்குந்
கொடையோனே—என்று-(புல்லரிட்டுச்சென்று சொல்லி) உழல்-
வருந்தச்செய்யும்—தின-வறுமையாகிய—அல்-இருளை—ஈர் - நீக்
கும்—திவாகர-ஞானஞரியனே—கன்னபுரக்குழை - கன்னப் பு
ரக்குழையென்னும் பணியணிந்த—வல்லி- வள்ளிநாயகி—செருக்
கு-களிப்புறத்தழுவும்—உர - மார்பையுடையோனே—அந்தி - மா
லையின்செவ்வானம்போலும்—வாகு - அழகையுடைய—அர-பரம
சிவனது—கன்ன - இருச்செவிக்கு—சுகவாசக - இனியவசனமுப
தேசித்தவனே—திறல் - வலிமையையுடைய—வேல்கொடு-வேலா
யுத்தைக்கொண்டு—என்-எனது—புத்தி - இருதயத்தில்—வர-வா
க்கடவாய்—சர-ஒளித்துநின்ற—கன்னமறலியிடாது—இயமஞ்ஞவ
ன்கொள்ளைகொள்ளாமல்—உயிரீ-என்னுடைய—கொலுக்கு - அல்
வயினாக்காப்பாற்றும் பொருட்டாக—உ-று. தீ - தோன்றுவெழ
ுவாய் வர-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) வள்ளிநாயகியினது முகத்தைத் தா

கொடையிற் கன்னனே வன்னலெயென்று புகழ்ந்திரப்பதை யொழிக்கும் ஞானஞாபனே, வன்னநாயகிதமுவுமார்பனே, பரமசிவனுக்குப் பதேசித்தவனே, என்னுயிரை யமன்கைப்பற்றிக் கொள்ளாதபடி யென்னைவந்துகாத்தருள்-என்பதாம். (யரு)

சேவற்கொடியும் பவிசாந்தகனும் திருக்கரத்துச்
சேவற்கொடியும் கொடிதுகண்டாம்பினை சூழ்புனத்துச்
சேவற்கொடியும் திவனத்தவருந் தந்திக்கனப்ச்
சேவற்கொடியு முடையாப்பிரியினுந் சேரினுமே,

இ.ச. சேவற்கு - இடபவாகனத்தை யுடைய பரமசிவனால் - சூழ்புனம்பல் - பல்லுநீர்க்கப்பிட்ட - பிசாந்தகனும் - இருட்குற்றியபுலித்தனும் - திருக்கரத்து - (உணவு) - அழகியகையினிடத்திலிருக்கின்ற - சேவற்கொடியும் - கொடியாகிய சேவலும் - கொடிதுகண்டாம்பி - பொல்லாதவைகளா யிருக்கின்றன - தினைசூழ்புனத்து - தினைநிறந்தபுனத்தை - சேவல்-காப்பவனும் - கொடி - நீண்ட - உத்தி-காண்யாற்றிச் - வளத்தவனும் - வளப்பத்தை யுடையவருமாய (வன்னியம்மையையும்) - தந்தி - அயிராவதம் வளர்த்த - களப - சுந்தனமணித்த - சே-கிவந்த - வல் - சொக்கட்டான் காய்போன்ற கொங்கையையும் - கொடியும் - கொடிபோன்ற விடை யையுமுடைய (தெய்வாடையையும்) - உடையாய் - இருபாகத்தும் வைத்திருக்கின்ற சுந்தகவாயியே - பிரியினும் - உன்னைப்பிரிந்த (பகல்) காலத்தும் - சேரினும் - உன்னைபடைந்த (இராக்) காலத்தும் - எ-று, பிசாந்தகனும் - சேவற்கொடியும் - எழுவாய் - கொடிய - பயனிலை-எ-றுகை-குற்த்து - வன்னநாயகியையும் தெய்வானை நாயகியையுமுடைய பற்றினே, உன்னைத்தமுவிய காலத்திரவுநீடியாமல் கோழிசுவையும்-உன்னைப்பிரிந்தகாலத்து மாவலினைத்துவராமல் பகல் தீடிந்தும் கொடுமைசெய்வனவாயிருக்கின்றன-என்பதாம். (யரு)

சேரிக்குவடு மொழிவிழிபாடனச் செவ்விசுறச்
சேரிக்குவடு வினைத்ததன் தேதன்று தென்னிணாநீர்
சேரிக்குவடு கடைநாளிலுஞ்சிதை வற்றசெவ்வேள்
சேரிக்குவடு புடைசூழ்புனத்திற்றினைவினைவே,

இ.ச. சேர்-இசைந்த-இக்கு - கரும்பையும் - வடு - மாவடுவை - பல் (குந்த) - மொழிவிழியான் - மொழியையும் விழியையு முடைய வன்ன நாயகியின் - தனச்செவி - கொங்கையின் நன்மை - குறச் - சேரிக்கு - குறவர் குடியிருப்புக்கு - வடு - (சுந்தருவமணம் தடந்த

தென்னும்) குற்றமாயியசொல்லி—வினாந்தது—உண்டாக்கினது—
அன்றே—அக்காலத்திற்றுகே—நன்று—நன்றாயிருந்தது—தென்னி-
லாதீர்—கடலினத்தும்—சேரி ஒருபித்தது—கு—உலகத்தை—அடி—அ-
ழிவிலிந்த—கடைநாளினும்—உகாத்தகாலத்தினும்—சிறைவற்ற—அ-
ழிவிலலாத—செய்வோர் குமாரக்கடவுளது—சேரி—(தென்சேரி
வட) சேரிபாடிய—குலடி—மலையின்—புடை—பக்கத்தில்—சூழ்—சூழ்-
ந்த—புனத்தில்—தினப்புனத்தில்—தின—தின, வினாவு—வினாவான
து—எ-து. வடு—வினாவு—எழுவாய்—வினாந்தது—நன்று—பயனில்—எ-அ-
சை. (சுருத்து.) குமாரக்கடவுளானருகக்குள்ளடங்கிய மலைப்பக்-
கத்திற் தினநன்றாய்வினாந்தது—உடனே கன்னல்போன் மொழிபு-
ம் மாவடிப்போல் விழியமுடைய வள்ளிநாயகியின் பௌவனத்தா-
ல் குறவர்குடிக்கு வடுவினாந்தது—எ-ம். (யசு)

தினவேத்தியன்புசெய் வேந்தன்பதாம்புயத் திற்பத்திபுந்
தினவேத்தியமுதத் தேற்றினர்மாத்தினர் பாத்தினத்தித்
தினவேத்தியர்நெறி செல்லாதவித்தியத் தித்தியினத்
தினவேத்தியங்குயிர் கூற்றரிவாகிநிஞ் சீயுடம்பே.

இ-ள். தின—தினப்புனத்துக்கு—எத்தி—இறைவியாயிய வள்ளி-
நாயகி—அன்புசெய்—இச்சை கொள்ளும்—வேந்தன்—குமாரக்கட-
வுளது—பதாம்புயத்தில்—திருவடித்தாமனாயில்—பத்தி—அன்பையு-
ம்—புத்தி—அறிவையும்—நைவேத்தியம்—நைவேத்தியமாக—உகந்-
து—விரும்பி—எத்தினர்—(சமர்ப்பித்து) வணங்கின வடியார்கள்—
மாத்தினர்—(உண்மையாய்) ஒழிந்துவிட்டார்கள்—பாத்தினம்—பரு-
ந்துக்கூட்டங்களும்—தி—நெருப்பும்—தின—பட்டிக்கத்தக்கதும்—
ஐ—அழகிய—வேத்தியர்—அந்நோர்—நெறி—(விதித்த) நல்லழியில்,
செல்லாத—ஒழுங்காததும்—இத்திய—பஞ்சேத்திரிய வசத்ததும்—
தித்தியினத்தின்—உணவுவகைகளினால்—நைவு—கழிவாகிய(மலசலாதி-
களை)—எத்து—எத்திக்கொண்டதும்—இயங்குயிர்—(உண்ணினது)
இயங்கும்பிராணனை—கூற்று—யமஞனவன்—ஆரில்—உண்டிவிட்டா-
ல்—உணசிடும்—நாறிப்போகத்தக்கதுமாகிய—சீ—இகழ்ச்சிக்கிடமா-
ன—உடம்பு—தேகத்தை—எ-து. எத்தினர்—எழுவாய்—மாத்தினர்—
பயனில்—எ-அசை—(சுருத்து) வள்ளிநாயகிவிரும்பிய கத்தகவாயி-
னது திருவடித்தாமனாயில் அன்பையும் அறிவையும் செலுத்தின
வர்கள் பருந்துக்குந்திக்குரியாய்ப்நெறியொழி யைம்புலனுக்கச்-
சியையுடைய மலபாண்டமும் பிராணன்விட்டுப்பிரிந்தா குறிப்-
போவதுமாகிய உடலையொழித்துவிடுவார்கள்—என்பதாம். (யசு)

உலாவும் - இரு - தீத்கியருள்வெண்டும் - என்கிறதையில் - என்
மனத்தின்மனனோ - உல - தீ - தொன்ற வெழுவாய் இரு - பயனிலை -
(கருத்து) காங்கேயனோ, வேலாபுதனோ, வள்ளிநாயகனோ, பரம
சிவனானுமேதனோ, யான் இயமநாண்டனையை வினோக்குமவநெறி
யிற்றெக்காவண்ணம் என்கிறதையில் விற்றிருக்கவேண்டும்-எ-ம்.)

சிந்தாநிலைவரி சைப்பேருமுருநஞ் சிருமென்றோர்
சிந்தாநிலைவரி டத்தனாகாதரு உமரலை
சிந்தாநிலைவரி மாபூரவிர செகமளப்பச்
சிந்தாநிலைவரி மருகருகனைச் செற்றவனே.

இ-ள். சிந்தா - ஒருக்காலும் அழியமாட்டாதுகள் - குலவரிசை
பீபேரும் - நமதுவயிசபாரம்பநாநாமமும் - உலரும் - நமதுநகர
மும் - நஞ்சீரும் - நமதுசிறப்பும் - என்றோர் - என் நெண்ணுதின்
ற - சிந்தாநிலைவரிபத்து - வருத்தமனந்தையுடைய அஞ்ஞானிகள்
பால் - அனுகூலருள் - சேராதிருக்க வனக்கிரகிக்கவேண்டும் -
திமதலை, அக்கினியிற் பிறந்தகோழியை - சிந்தா - பொடியாகக்கொ
ண்டவனே - குலவு - பிரகாசிக்கின்ற - அரி - பச்சைநிறம் பொருந்
திய - மாபூரவிர - மயிலேறுஞ்சேவகனே - செகம் - பூமியை -
அளப்ப - அளக்கும்படி - சிந்தாநிலைவரி - உலவு - உலாவின
- - அரி - விஷ்ணுவின் - மருக - மருகனே - ரூரனை - ரூரனை - செற்ற
வனே - செயிந்தவனே - எ-று. தீ - தொன்ற வெழுவாய் - அனுகூ
தருள் - பயனிலை. (கருத்து) கோழிக்கொடியோனே, பச்சைமயில்
விரனே, வாமனாவதாரங்கொண்ட மான்மருகோனே, ரூரசங்கார
னே, வெளிக்கவாழ்வை நித்தியமாய் நம்பி மனம் வருத்துவோர்
பாற் சேராதிருக்க வெனக்கருள்செய்-என்பதாம். (உக)

செற்றவரும்பழ னஞ்சோலையிஞ்சி திசுழ்வனாமேற்
செற்றவரும்பழ னிக்கந்ததேற்றிதி நூற்றுவனாச்
செற்றவரும்பழ நாடாளநாடிகண் செய்விடுத்த
செற்றவரும்பழ மாங்குடிலேவத்தி னத்தில்வந்தே.

இ-ள். செற்றை - செற்றையென்னுமினினம் - வரும் - உலாவு
ன்ற - பழனம் - வயலும் - சோலை - பொழிலுள் - இஞ்சி - மதிலும்,
திசுழ் - விளங்காநின்ற - வனாமேல் - பருவத்தின்மேல் - செல்
மேகம் - தைவரும் - தவமுதன்ற - பழனிக்கந்த - பழனிமலைக்கந்த
னே - தேற்றிதி - அபயந்தந்தருள்வாய் - நூற்றுவனா - துரியோத
னன்முதலிய நூறுபேரையும் - செற்று - கொன்று - ஐவரும் - பாண்

புறநாடு - பழநாடு - பழையபாக்கிபத்தை - ஆன - ஆனும்படி -
 நான் - கருதியிருக்கின்றான் - கண் - விழியாகிய (அடுத்த
 கண்) - செய்கை - கருதியவனாக - விடுத்த - உலகமும் - சென்ற
 வரும் - தந்தையிடமிருந்தும் - பழையபாக்கி - வார்த்தைமதையடைவி
 யதாயி - வுடனானது - வேண்டியவனாக - கிடைக்கப்படுகின்ற - அ
 த்துடன் - விட்டது - அன்றையிலே - குறிப்பிட்டு - எ-து - நீ - தோன்
 று - எழுந்தாய் - தேந்தி - பழைய - அகை. (கருத்து) பழையமில்
 யாதுபனே, விட்டது. விட்டவிழியாகிய குறியனதுமைத்தனையாக
 விட்டிருந்ததாயிற்று. மிகவும் புதுசுதரம்பையாகிய என்னுடைய
 யுங்காத்தி - எழுந்தருளியிருந்து அபயத்திதருள் - என்பதாம். (உஉ)

இனகாரக்கர தங்கெடுத்தாரிருரு தேவிகர்கெத்
 இனகாரக்கர மாறடைவார்தெய்வ வாரணத்தந்
 தினகாரக்கர சந்திரிசுருசெத் தேவநண்ப
 தினகாரக்கர தந்திரிசுருசெத் தேவநண்ப.

இ-ள். இனகார-பகன் பூடாவென்னுமிரண்டாதிதீதர்களுடைய -
 அகை - உலகமும் - ரதம் - பல்லமும் - கெடுத்தார் - அழித்தபரம
 விவதானது - குருதேவிகர் - போதகாகிரியரும் - செத்தினகார் -
 செத்திப்பதியினரும் - அச்சமாவதையார் - சடாக்ஷரப்பொருளா
 னவரும் - தெய்வ-தெய்வீகமாகிய - ஆரண - வேதம்புரித்த - தந்
 தி-பாம்புபோன்றபிரகாரத்தையுடைய - நகர் - திருச்செங்கோட்டு
 மலையையுடையவருமாகிய (சந்தகவாமி)யினது - அரச - அரசத்தாற்
 கர்மையிட்ட - கர - திருக்கையிற்றரித்த - சந்திர - வேலாயுதமான
 து - இவ்ருகி - இல்லாவிட்டால் - அத்தேவர் நண்பதி - அத்தேவர்க
 ள்பொருத்தியபொன்னகரமும் - ந - இல்லாமற்போவதுமன்றி -
 கர-வந்தகதிநந்த - ரக்கர் - அகாரும் - அதந்தீர்வர் - இறப்புமொ
 ழிவார்க்கு - ஈர்வர்க்கெமெங்கும் - உலகமுழுவதையும் தீர்மூலமா
 கியும்விடுவார்க்கு - எ-து. அரசக்கர் - எழுவாய் - அதந்தீர்வர் - ஈர்வர் -
 பபசில - எ - அகை. (கருத்து) பரமவிவதானதுக்குக்குருவாய் செந்
 துரிக்கமும் சடாக்ஷரப்பொருளாகிய திருச்செங்கோட்டு மலை
 யையுடைய சந்தகவாமியினது திருக்கைவேலெழுந்தருளாவிடில்
 அமரபதி யழித்துபோவதுமன்றி அகாரும் ஈதிரமாயிருந்து உல
 கமுழுவதையு நாசஞ்செய்துவிடுவார்க்கு - என்பதாம். (உஈ)

செகம்பரவார்க்கு - யெல்லாமருண்டு திரண்டுகொண்ட
 செகம்பரவாதிக்கன் செய்வதென்னோமயல் செய்யவன்பு
 செகம்பரவாச மெனத்துயில்வார்க்கெப்ப பங்கபங்க
 செகம்பரவாமுரல் செத்துவென்னத் தெளிதருமே.

இ-ள். செகம் - உலகத்திலும்—புரவா ரிவமுன்—வாரி - ஒழுங்கான - வினையெல்லாம் - கந்தரத்தாலெல்லாரும்—மருகம் - மயங்கி—திரண்டுகொண்டி—கடிகொண்டி—அசெ - ஆட்டித்துடைய—கம்-தலையை—புரவாது-காட்பாற்றமல், இங்ஙனன்-விஷ்விடத்தல், செய்வதென்றே - வெளிபாடற்கெய்ய நினைப்பதென்னவிபரிதம்—மயல் - (கைக்கியாயாமயங்கியவிம்மாதின) விரகதாபம் - செய்ய-விவந்த - வன் - வலிய—புச்செகம் - ஆத்சோடனை—புரவாமென-ஆடியானவிடமாக்கொண்டு—நுயிர்வாரி - திருநகண்வளர்மின்றிருமால்—செப்பு - புழுதின்ற—அபங்க - பங்கமிலாதவனே—பங்கசெ-தாமரைத்தடாகத்தில்—சம்பு-சங்கினங்கார்—உரவா-உரக்க—முரல்-சப்திசென்ற—செந்தூர - திருச்செந்திப்பதியோனே—என்ன-என்றுசொல்லில்—தெளிதரும்—(அகநானமே) தீர்த்துவிடுவதுநிச்சயம்—எ-று. மயல்-எழுவாய்-தெளித்திடும் - பயனிலை - ஏ-அசை. (கருத்து) பற்றுஉலெல்லாரும் மயங்கி வினாபாட்டைப்பலியிடுவதா விவன்மையல்தணிட்டுமோ (தணியாது) திருமால் புகழத்தக்க மாசற்றவனே-செந்தூரானேயென்று சொல்லித்தணித்திடும்-என்பதாம். (உச)

தெளிதருமுத்தமிழ் வேதத்திற்பெறவப் பலகையின்கீழ்
தெளிதருமுத்தமிழ் முறித்தர்சேவித்து நின்றதென்றாள்
தெளிதருமுத்தமிழ் தேய்தகைவாசகச் செல்விதினைத்
தெளிதருமுத்தமிழ் செவ்வெளிநுப்பச் செவிகுனித்தே.

இ-ள். தெளிதரு-ஆராயப்படுகின்ற, முத்தமிழ்-இயல் - இடை, நாடகம் - எனும் முத்தமிழிலும், வேதத்தில் - வேதத்திலும், தெய்வப்பலகையின்கீழ் - தெய்வத்தன்மையானசங்கப்பலகையிலும், தெளி - மாசற்ற, தரு - குற்றாலின்கீழும், முத்து - முத்தியிருந்தருளுகின்ற, அமிழாதித்தர்-அழிவில்லாததித்தியராமியபரமசிவன், சேவித்துநின்றதென் - பணித்துநின்றகாரணமென்ன, நாள்-நஷத்திரம் (போல) தெளிதரு - பிரகாசிக்கும், முத்து - முத்தையும், அமிழ்து - தேவாமுத்தையும், ஏய் - ஒத்த, தகை - பல்லையும்—வாசக - சொல்லையுமுடைய, செல்வி - மங்கையாகிய, தினை-தினையை, தெளி - சொழிக்கின்றவள்ளிநாயகியார், தருமுத்து - கொடுக்குமுத்தத்தினால், அமிழ் - ஆதத்தத்திலாழ்த்தவராகிய, செவ்வெள் - முருகவேளானவர். இருப்ப - எழுந்தருளிப்படுதெக்க, செவிகுனித்து - செவியைத்தாழ்த்திக்கொண்டு - எ-று. நித்தர் - எழுவாய் - சேவித்துநின்றதென் - பயனிலை - ஏ - அசை. (கருத்து) வள்ளிநாயகியின் முத்தத்தால்மிகவும் குமாவெளிநுந்துபடுதெக்க

முத்திரிதிறம் கெதத்திறம் சங்கப்பலகையிலும் குற்றவின்முழு
முதல்வாயிருந்திறம் துயரான பரமங்களை பண்ணுவொழி எதகே
பெயர் தென்னவாணம் என்பதாம். (உரு)

செவிக்குன்றவாரண நகிலகைபூட்டகன் தித்தையர்பு
செவிக்குன்றவாரண மஞ்சலென்றண்டது நீண்டகன்மச்
செவிக்குன்றவாரண வேலாயுதஞ்செய்து புத்தனகட்
செவிக்குன்றவாரண வளம்பொற்றுண்மற்றென் தேடுவதே.

இன். செவிக்கு டன்வாரணம், உன்-உனது, தவா-தவிராத,
ரண - வரிமையை, நக்கு - கொடுக்கும், ஐசை - கீர்த்தியை, பூட்ட
ட-அணிய, வள் தன்ய, தித்தை (என்) இருதயமாகிய, அம்பு
சொடாமனாயிருக்கும், வி. பட்டியா பியவான்மா, குன்ற-வரு
ததுவையில், வாரணம் - திண்ணோழிகொடியெழுந்தருள், அஞ்ச
லென்று - பயப்படாதேயென்று, ஆண்ட-அடிமைகொண்டது,
நீண்டகன்ம - பெரிதானமுன்செய்வியாலாகும், செ.. சென
னத்திக்குவித்தாயி-தக்குன்று-தும்மலைபோன்ற-அவா-ஆசை
பை-ரண - அளிப்புரிபும்-வேலாயுதம்-அயிலானது - செத்தது-
கொண்டவிட்டது, உத்தன்-என்சென்னமேலென்றிருந்ததுகள்,
கட்டுவி - பாம்புபோன்ற - குன்ற - திருச்செங்கோட்டிமலையை
புடைபகுத்தவாடியே-வாரண - தெய்வயாண-வளம் - வள்ளி
யாகியதாயவிராருடைய-பொற்றான் - பொன்னடிகள் - மற்றெ
ன்றேறியது- இனிதான்சுட்பாதிக்கவேண்டியது வேறென்னவிருக்
கின்றது-உ.உ. யான்-தோன்ற வொருவாய்-தேடுவதென்-பயனி
யில்-அசை (சுருத்து) நாகமலையில்வாழும் கந்தகவாடியே - யுன்
றிருப்புகழையான் கேட்டதித்தமாத்திரத்தில் தினது கோழிக்கொ
டியென்னுதலாமாவதுபயங்கொடுத்தான்மிகொண்டது-உன்வே
லாயுதம் திறப்புகிடமான பேராசையையொழித்தவிட்டது-உன்
தேவிவாரண திருவடிபங்கிடைத்ததிலிபான் தேடவேண்டியதென்
னவிருக்கின்றது-என்பதாம். (உரு)

தேடிக்கொடுப்பதை கைக்கந்தடாதுளஞ் செவிக்கைமயின்
தேடிக்கொடுப்பதை கோமான்செய்ய வேறுவதுத்
தேடிக்கொடுப்பதை யாவெகுதாட்டன் சிதைக்கையுத்
தேடிக்கொடுப்பதை மின்னகைவளத்தினை சிக்கெனவே.

இன். தேடி கொள் திட்பொருள் செகிப்பாடுகக் கொள்வாய்
க-தேடிக்கொடுப்பதை-கைக்கந்தடாதுளஞ் செய்வது
கைக்கந்தடாதுளஞ் செய்வது

—கூற்று—இப்பமன்—அடாது—அழிக்காதபடி—உளம்—தெஞ்சுமே—
செ—இடபம்—விஸ்—தறு—மேமகம்—மீன்—மினம்—தேன்—
விருசிலிகமென்—தூர்—பாசகனையும்—திக்கொடும்—திக்குகனையும்—ப
டை—பிருட்டித்த—பொமன்—பிரமபேதலகை—கிதைபட—கிதைப்ப
டுத்தி—வெறுபுத்தேன்—மற்றைத்தேவபு—தி—புத்தியித்—கொ
டும்பு—திருகுநகல்—அடையா—சேராம—வெகுநாட்டன்—ஆயிரங்க
ண்டையுடைய விற்றியை—கிதை—கிதையை—களை—ஒழித்தவரும்
—உற்று—நீரிலும் (தெருப்பிலும்) சமணர்செலுத்திய—பயி—(பயி)
களையும்—இக்கொடும்—உவர்கன்செய்தகொடுமைகளையும்—படு
தாழ்த்திவிட்ட—ஐ—சுவாமியாதிப—மன்னேகள்வன்—தெய்வயானை
நாயகனது—நற்றயன்—நல்ல வணுகிரகத்தை—சிக்கெனவே—உறு
தியாக—எ—நீ—தோன்றவெழுவாய்—தேடிக்கொள் பபனிலை—
எ—அசை. (கருத்து) தெஞ்சுமே பாசதரஞ்சிய யமதன்னை நலிவு
செய்யாதபடி பிரமாவைச் சிறைப்படுத்தி இத்தூணைச் சிறைதவிர்ந்
துச் சமணரிட்ட எட்டையும் வாதையுஞ்செயித்தகுமாதக்கடவுளது
துணையை உறுதியாகச் சப்பாத்தித்துக்கொள்—என்பதாம். (உஎ)

சிக்ஞாதத்தத்தை வழங்காதிழந்து தியங்குவதே
 சிக்ஞாதத்தத்தை வடிவேலெண்ணில ரன்பர்செத்தாள்
 சிக்ஞாதத்தத்தை அடிந்தேனல்காக்குஞ் சிறுமிகுறிஞ்
 சிக்ஞாதத்தத்தை யனகிலெப்போதுந் திகழ்புயனே.

இ-ள். சி-இகழ்தந்திடமாயி—குறு-குறைவுபடத்தக்க—அத்தத்
தை-பொருளை—வழங்காது - நல்வழியிற்செலுத்தாமல்—இழந்து-
பலவழியாயிழந்து—தியங்குவர்-வருந்துவார்கள்—தேச- (தங்களு
டைய) கீர்த்தியும்—இக்குற - மங்கிப்போகும்படியாய்—தத்து-
பொங்கமுற்ற—ஐ-அழகிய—வடிவேலெனார்சிலர் - கூரியவேலாய்
தமென்று துதியாதசிலப்பர்கள்--அன்பர் - அவ்வேலைத் துதிக்கு
மடியார்கள்—செந்தான் - உனதுசெய்யுவியதிருவடியை—சிக் குற-
அகலாதுறையக்கண்டும்—தத்தைகடித்து-கினியோட்டி—எனல்கா
க்கும்-தினைப்புணங்காக்கும்—சிறுமி-சிறுவினாயி—குறிஞ்சிக் கு
றத்து-மலைநிலத்துக்குறவரிடழுவளர்ந்த—அத்தையல் - அத்தவள்ளி
நாயகியினது—தகில்- கொங்கைச்சுவட்டால்—எப்போதும் - சதா
காலமும்—திகழ்புயலே-பிரகாசிக்கின்ற புபத்தையுடைய குமாரக்
கடவுளே—எ-அ, சிலர்-எழுவுய்-தியங்குவர் - பபனிலை- (சுருத்து)
வள்ளிநாயகியினது கொங்கைச்சுவடு திகழும்புயத்தோனே அன்
புற்றவர்களுளது திருவடியி லாகலாதுறையலைக்கண்டும் சிலருளது
வேலாயுதத்தைத் துதியாமல் அநிச்சியமான கைப்பொருளையு மிழ
ந்து வருமையால்வரு* துகிலுரிசு-சுப்பதாம், (உஅ)

திருமுருகத்தி சதுரங்கம் வாசிப்பதைப் பற்றி எழுதியே
திருமுருகத்தி பரமசிவனின் திருநெல்வேலி செப்பிலென்பது
திருமுருகத்தி பருந்திவெள்ளையாடல் சேதுபுரா
திருமுருகத்தி திருநெல்வேலி செப்பிலென்பது.

இ. சீ. இசுபுரீ. விவரங்காதித — ஸ்வஸ்சல் - மானியையணிந்த —
 கழல் தனது இருவரைய — பன்னகர் - வணங்குவோர் — சொற்படி.
 மொப்பதுருவாக்கிப்படி தனது — துதி தமது வெளிமணிணுந் தேவா
 சத்தை மொழிபுருந் தனது — கருவல் — தனது தாரஞ்சொப்த சீ
 காழியையும் - கருவல் — தனது தருவிய சத்பகத்தருவையுடை
 ய பமபப்தையுடை — சொரு — தனது — தாதுதையுதிருத்தணியையு
 ம — சொப்தி - துதிசக்து — வெளியுதி - திருவெண்ணீருணது — க
 முழி - போக்கடிக்கம் — மலர் முழிமலையுதி — கருபு - பரம்பொ
 ருக்கதேவியுதி தத்புங்கற்புடைமையு, அருளுநம் - சொப்தித்தரு
 தருந், கண்ணு — துதிசையாத, அமலர் - சமலர், தேனை - கூட்டங்க
 ளு, உபாதி வருதலர், கரு கருவிவேற்றி, மலங்கற்கு - கலக்கமு
 த்துதிபுர்ப்படிக்கு, உபாதிதோலையு - காதுமொழிந்த சம்பந்தப்
 பதி - அமலரிய குமாரகடவுளையுதி, ஸ்வஸ்தெய்வங்களு - பிர
 திசையுமலர் மதபவங்களுவேதில்ல — எ. வ. தெய்வங்கள் - எழுவா
 ய் தில்லையுவின — எ. அரை. (கருநீறு) தனது அடிக்குத்தொண்டர்க்
 கு தனிசெய்யாக தேவாசத்தை மொழித்தருவினவரும் திவ்வியஸ்
 தலங்கலாத் துதியாமலும் திருநீற்று மகத்துவத்தைக் கைக்கொள்
 ளாமலு மிருந்தசமலர்சன் கருவேலம்படி வாதினாஸ் வென்றவரு
 மாயை சம்பந்தாவதாரங்கொண்ட குமாரகடவுளே யன்றி வேறு
 தெய்வமில்ல — என்பதாம். (உக)

தெய்வமணம்புணர் திராசீவெனியெய்த தேவனாத்த
தெய்வமணம்புண ராரிக்குமருக செஞ்சையத்தார்
தெய்வமணம்புண ருங்குழலானைத் திண்ப்புணத்தே
தெய்வமணம்புணர் கந்தனென்குருங்க மதறவே.

இ-ள். தெய்வ - தேவர்களையும்—மண் - பூமியையும்—அம்பு-ச
லுந்தையும்—உணர் - அறிவையும்—தி-நெருப்பையும்—கால்- சாற்
றையும்—வெளி-ஆகாசத்தையும்—செய்த - படைத்த—தே- பிரமா
ணாவன்—வனாத்தது-பொதித்தலிடுமைய—சய்வ - (குமாரக்கடவு
ளாகிய நாமகீர்த்தனமானது) செயிக்குமாதலால்—மண் - மாசற்
ற—அம் - அழகிய—புள்- கருடவாகனத்தையுடைய—நகாரிக்கு-ந
டெய்த அவதாரமெடுத்திருமாற்கு—மருக - மருகோனே—செய்த

சையுத்தாரீ - குழகிபலெட்டிமாலையையணித்த—தெய்வ-கடவுளே
—மணம்புணரு - ஸாஸலையணித்த—குழலானே - கந்தலையு
டைய (வள்ளி) நாயகியை—பின்புணத்தே - திசுப்புணத்திலே
—தெய்வமணம்புணர் - கந்தருவமணமாகப்புணர்ந்த—கந்தன் -
குமாரக்கடவுளே--என்னிர்-என்றுதோத்திரம்பண்ணுங்கள்—உங்
கல்—உங்களுடைய—திரு-விட—அது - குழியும்படி—எ-று நிள்-
தோன் குவெழுவாய்-என்னிர் - பயனில - எ-று (கருத்து) திரு
மான்மருளோனே வெட்டிமாலையை யணித்தோனே - வள்ளிநாயகி
யைத் திசுப்புணத்தின் மணந்த கந்தகவாய்யேயென்று துதித்தா
லது பஞ்சபூத முதலானவற்றைப் படைத்த பிரமாவின் விதியையு
நீக்குமாதலா லுங்கள் திவினையதும்பொருட்டு அப்படி துதியுங்க
ள்-என்பதாம்.

(கஉ)

திதாவசவ னுபவிக்கமண்ணிலும் விண்ணிலுஞ்செந்
திதாவசவ னியாஞ்செய்வேதிய றோதியங்காத்
திதாவசவ னிமலர்செல்வாசாக் கிரவசத்த
திதாவசவன் புதப்பா றொழுந்த கித்திக்கவே.

இ-ள். திதா -பொல்லாங்காதிய—வசவு - இடஞ்செய்வோல்—அ
னுபவிக்க - அனுபவித்தற்கிடமாய்—மண்ணிலும் - பூலோகத்திலு
ம்—விண்ணிலும்—தேவலோகத்திலும்—புகழையும் - போகத்தையு
ம்பெற்றினைத்து--செந்தி-சிவந்தவக்கினிபகவான்—தாவு-என்கின்
ற—அச - ஆட்டை—அனியாயஞ்செய் - சேவகாருணியாபில்லால் வ
தைத்து யாகஞ்செய்கின்ற—வேதியோ - மறையோ—தியங்கா-
இனியப்படித்திறைக்காத—தி - நல்லறிவை—தா-தந்தருள்வாயென்
றும், வசவ - இடபவாகனத்தையுடைய, நிமலர் - பரமசிவனது, செ
ல்வா - மைந்தனே, சாக்கிரவசத்து - ஆன்மாசாக்கிரவவத்தையிலதி
வோடிருக்கிறகாலத்திலும், அதிதா - துரியாதிதவத்தையிற்செருவி
கரணங்கொடுங்கி, வச - வசமாகுங்காலத்திலும், அன்புதப்பாரோ
னும் - உனக்கெங்கனிடத்திலன்புண்டாகி கடாக்கிக்கவேண்டுமென்
றுத்துதியுங்கள், முத்தி - மோகமாணது, சித்திக்க-உங்களுக்குட
க்கும்படி—எ-று. நீங்கள் தோன்றவெழுவாய் - துதியுங்கள் - பய
னில - ஏ - அசை - (கருத்து) இம்மையிற்புகையும் - மறுமையிற்
போகத்தையும் பெற்றினைத்து பறிக்காங்காமல் சேவன்க்கொன்று
வேள்விசெய்கின்ற மறையோரோ முத்திவேண்டிமானால் பரமசிவ
னது மைந்தனே - சாக்கிரவவத்தையிலும் துரியாதிதத்திலும் எந்
களுக்கு நல்லறியுண்டாக அன்புவைத்தருளென்று துதியுங்கள்-என்
பதாம்.

(கஉ)

வித்திசுத்தத்து வகுத்திப்பாணசெரிசைகுறும்
 வித்திகாத்தப்பாணசெரிசைகுறும்
 வித்திசுத்தத்து வகுத்திப்பாணசெரிசைகுறும்
 வித்திசுத்தத்து வகுத்திப்பாணசெரிசைகுறும்

இ. வித்திக - அடிபெயர்த்துக் கிடைக்கவருளவேண்டும், த
 தத்துவ - தத்துவமொருபடியே, கு. திப்பாலக - திவனதுமைத்தனே,
 மெச்சை - மெட்டிமொல்லாபணி, குறித்து - தந்த - குறித்துத் திலத்தி
 சைக்கிணைவனே, தத்து - அல்லமொருபடியே, உவர் - உவர்ப்பையு
 டைய, அத்தியில் - சுமுத்தித்தன்கண், மா - மாவுருக்கொண்டரு
 னை, வென்ற - வெய்தத், சேயக - வினே, இக்கித்து - விரும்பி,
 இக்கத்து - கரும்பு, அத்துவர் - அத்திலத்தபவளமு, வாய்வா
 யும், மொட்டி - மொட்டிப்பாரு, மாத்திக்கு - மடவார்க்கு, எனுந்
 திணை - மன்னு நலம்புகுத்தந்திதும் காம, மல, வாதித்து - குழியா
 மற்படித்து, இக்கத்தத்து - இத்திணைமொ வெகுளியினால், வரு
 த்தப்பாடாது - துன்பமடையாது, தத்தேதனம் - நல்லஞானவறியு
 -வது, தி - தோன்றவெழுவாய்-தித்திக்கவருளவேண்டும் - பயனி
 னை - உரை. (சுருத்து) தத்துவமொருபடியே-திவனது புத்திரனே-
 குறித்துத் திலத்திணைவனே - சுமுத்தித்தன்கண் குறை வதைத்தவ
 னே மாநாதுகொல்லிக் கருப்பென்றும் - வாயைப் பவளமென்று
 ம்-நலம்பாட்டிம் காம, மலின் வாஞ்சையைபும் - வெகுளியையபும்
 விட்டி உன்மையறியும் நல்லதியை-எனக்குக் கிருபைசெய்யவேண்
 டிம்-என்பதாம். (கஉ)

சேதனத்தத்துறை யென்றுமைசெப்புங் குருத்துறைநாற்
 சேதனத்தத்துறை யல்லிமன்வாவிச்செந் தூர்கருத
 சேதனத்தத்துறை யென்றறிபார்த்தி நங்கிதெஞ்சே
 சேதனத்தத்துறை மற்றுமுற்றாடித் திரிகைவிட்டே.

இ. சே-அழகிய, தனத்தத்து - திருமுலைப்பர்வாட்டி, உது-
 பெரும்பெறுயுற்ற, ஐயென்று - ஐயனெயென்று, உமைசெப்பும்-
 பார்வதி யருமையாய்மொழியும், குருத்து - பாலகனாகிய குமாரக்
 கடவுள், உறை-அமர்ந்தருளிய, காத்தேது-திவந்தகாலையுடைய, அ
 னம்-அன்னக்கனும், தத்துறை-தாலோடுகூடிய, அல்ல-ஆம்பல்க
 ளும், மன்-அகலாதிருக்கின்ற, வாவி-தடாகங்கள்முற்ற, செந்து
 ற்-திருசென்றிப்பதியை, கருத்து-நிச்சிதைசெய், அசேதனம்-அறி
 வின்மையான, தம் - தங்கன்தங்கள், துறையென்று - சமயக்கோட்
 பாடென்று, அறியார்-நித்தங்கி - தெனியாமலுமலும் பரசமயவாதி

கனிசை உட்கட்டிவந்திங்கே, தெஞ்சே மனதே, சேது-சேதுமுதலிய,
அனந்தத்திறைமற்றும்-மற்றிலைக கடத்திகளையும், உற்றுடித்திரி
கைவிட்டி-போய்ப்போய்த் தானஞ்செய்தலைவதைவிட்டு - எ-று.
நீ-தோன்றுவெழுவாய்-சுருது-பயனிலை-எ-அசை. (சுருத்து) தெஞ்சு
மேப, சமயவாழ்களோ அனந்தாமல் சேதுமுதலிய தீர்த்தங்களை
டக்கருது மனதைவிட்டிம் பார்வதி திருமுலைப்பாலுண்ட குமா
ரக்கடவுள் வாசஞ்செய்தின்ற திருச்செந்தூரையே நாடுக - என்ப
தாம். (நக)

திரிகையிலாயிர வெல்லாழிமண்விண் டருசிரபாத்
திரிகையிலாயிர வானந்தநாடகி சேரிமகோத்
திரிகையிலாயிர பிக்குமைந்தாமெத்தி லாபொருகால்
திரிகையிலாயிரக் கோடிசற்றேருதி திருத்துளமே.

இ-ள். திரிகையிலாய்-மாறுபடாததித்தியனே, இரவு - இராத்திரி
யையும், எல்-பகலையும், ஆழி கடலையும், மண்-பூமியையும், விண்-
அகாசத்தையும், தரு-மூவரின் முதல்வனாயிருந்து திருஷ்டித்தவரு
ம், சிரபாத்திரி-பிரமகபாலத்தைப் பலிக்கலமாகக் கொண்டவரும்,
கயிலாயி-கயிலாசத்தையுடையவரும், ரவு-ஆரவாரத்தையுடைய, ஆ
னந்தநாடகி - அனந்தநடனஞ்செய்தின்ற பரமசிவனுக்கும், நெசர்-
அவர்பாவிருக்கின்ற, இமகோத்திரி-இமயமலையின், கையில்-இடத்தி
லுற்பவித்துவளர்ந்த, ஆயி-பார்வதிக்கும், ரமிக்கும் - மகிழ்வை வி
ளைக்கும், மைந்தா - புதல்வனே, செந்திலாய் - திருச்செந்திற் பதி
யோனே, ஒருகால்-ஒருதரம், திரிகையில்-குலாலன்சக்கரஞ் சுற்றி
வருவதற்குள், ஆயிரக்கோடிசற்றேரும் - ஆயிரங்கோடிதரஞ் சுற்
றிவருவதாகிய, திருத்துளம்-(என்னுடைய) மனதைத்திருத்தி யரு
ளவேண்டும் - எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய்- திருத்து-பயனிலை-எ-
அசை. (சுருத்து) நித்தியமானவனே-சராசரங்களைப்படைத்தும் பி
ரமகபாலமேந்தியும் அனந்தநடனஞ்செய்து கயிலாசத்தி லுறைகி
ன்ற-பரமசிவனுக்கும் - இமயமலையின் குமாரியாகிய பார்வதிக்கு
மைந்தனே-திருச்செந்திற்பதியோனே- என்னுள்ளமானது குலா
லன்சக்கர மொருதரம் சுற்றுவதற்குள் - அனேககோடிதரம் சுற்றி
வருகின்றது அதையடக்கி யருளவேண்டும்-என்பதாம். (நக)

திருத்துளவாரிகல் போதுடன்சேன்மழை நான்குஞ்சங்க
திருத்துளவாரிதி கண்பியிலாதிசெ யன்மரண்டசிந்தை
திருத்துளவாரன்னை செந்துரையன்னஞ்செம் மேனியென்பு
திருத்துளவார்சடை யிசர்மைந்தாவினிச் செஞ்சுநல்கே.

ம்—சீர்ப்பிழையும் செல்வமதிகரிக்கின்றும்—எ.து. நீ-தோன்றி வெழு
வாய் - அழகஞ்சே - பயனிலை - எ-அகை. (சுருத்து) வெட்டிமாயை
புடையவனே - பாம்பிழையினாயுண்ணு மயில்வாசனனே - பரமசி
வனிடத்தி லுனற்பொறிபாய்த் தோன்றி வகிலிந்தேவனாற்சரவணப்
பொய்கையில் விடப்பட்டதில் வளர்ந்தபாலகனே - இனி நான்கள்
மிசுந்தசெல்வமடையின்று மயிலவாசையிலழுந்தி புடையோம்போம்
நின்றிருவடியிற் சேர்ந்துக்கொள்-என்பதாம்.

சீர்க்கைவனப்பு மலர்வேங்கையானவன் செஞ்சிலையோர்
சீர்க்கைவனப்பு னிதத்தவவேடன். நினைவளைக்குஞ்
சீர்க்கைவனப்பு னமதுருக்காட்டிய சேய்தமிழ்நூற்
சீர்க்கைவனப்பு னிமிர்சடையோன்மகன் சிற்றடிக்கே.

இ-ள். சீர்க்கை-மனத்திருந்நூதல்—வனப்பு-அழகாகும்—மலர்-
புஷ்பங்கனையுடைய—வேங்கையானவன் - வேங்கைமரமாய் நின்ற
வனும்—செஞ்சிலையோர்-அழகியவிலையுடைய குறவர்கள்—சீர்-
சந்தேகப்பட்டதன்மையை—கை - கோபித்து—வன-வனத்தில்—
புனித-பரிசுத்தமான - தவவேடன் - தவவேடங்கொண்டவனும்—
நினைவளைக்கும்-நினைப்புனத்தைக்காக்கின்ற—சீர்க்கு-சிற்றத்தவள்ளி
நாயகிக்கு - ஐவனப்புனமது - மலைநெல்விளைகின் ர்ப்புனத்தின்க
ண்—உருக்காட்டியசேய் - தன்னிஜரூபத்தைக்காட்டிய குமரனும்
—தமிழ்நூற்சீர்க்கு - இயற்றமிழ்நூலுக்குரிய முப்பதுசீருக்கும்
—ஐ-புலவனாகியதேவனும்—வன-கங்கையையும்—புல்-அறுகையு
மணிந்த—நிமிர்-நீண்ட—சடையோன்-சடாபாரத்தைபுடைய பர
மசிவனது—மகன் - மைந்தனுமாகிய முருகக்கடவுளினது—சிற்ற
டிக்கு-சிற்றத்திருவடித்தாமனாகையடைதற்கே—எ.து. சீர்க்கை-
எழுவாய்-வனப்பு-பயனிலை-எ - அகை. (சுருத்து) நினைப்புனத்தில்
முன்சந்தேசித்த சந்தேகம் குறவர்தீங்கும்படி வேங்கைமரமாய்
நின்றவனும் தவவேடங்கொண்டி வள்ளிநாயகிக்குத் தன்னிஜரூபத்
தைக் காண்பித்தவனும்—இயற்றமிழ்ப் புலமையையுடைய பரமசிவ
னது மைந்தனுமாகியக் குமரக்கடவுளினது திருவடியை யடைத
லே யழகாகும்-என்பதாம்.

(௩௭)

சிற்றம்பலத்தை யரன்புநெய்நூற்றிரி சிற்றையிடுஞ்
சிற்றம்பலத்தை வரஞானதிபாவிட் டார்க்குப்பரி
சிற்றம்பலத்தை யருளுஞ்செந்நூரர் பகைக்குலமாஞ்
சிற்றம்பலத்தை பதவரந்தோளிலித் தவாமே.

புமாம்—எ-று. அடி—முதலாம்—சேமநம்பு—பயனிலை—எ—அசை—
(சுருத்து) வெட்டி மாலையையும் சென்முதல் மாலையையுமுள்ள
வனே—வள்ளித்தையாலாக பாகனே—பெருகலையுள்ளின்கருத்து. அ
னுகிரகஞ் செய்து தவனே—எனக்குத் தவன்புலந்தன் பொன்வினோ
யுந் தீவினிருப்பவராயினும்—வறுப்பால் வருந்துங்காலத்தில் அந்
து அரித்து தீயிதவரையாவ தவவல்லோ ஆதலினுனது திரு
வடியே பொருளும் உதயாம்—என்பதாம். (நக)

சேமரவிக்கம். படையாவிசப தேமுன்னாற்
சேமரவிக்கம் பலந்தருவாய்செரு வாயவெஞ்சூர்
சேமரவிக்கம் திரித்தாய்வருத்திய தன்றிதென்றல்
சேமரவிக்கம் புயவாளினிண்டினா தெண்டினாயே,

இ-ள். சேம-சுவந்த—ரவிக்கு—சூரியனுக்கு—அம்—சலத்தை—
படையாக—அசுரரதுதடையிலக்குமாபுதமாக—விச-இறைத்த
ன்ற உபதேசம்—உபதேசத்தையும்—முன்னால்—முப்புரிதலையும்
—சேமர்—காட்டுபாராகிய வேதியர்செலுத்தும்—அவிக்கு—அவிர்
ப்பாகத்திற்கு—அம்—அழகிய—பலம்—நற்பயனை—தருவாய்—அளி
ப்போனே—செருவாய்—பேரினையுடைய—வெஞ்சூர்—கொடியரு
ராகிய—சே—வயிரம்பொருத்திய—மர—மாமரத்தினால்—விக்கம்—
தேவர்கட்குண்டான விக்கினத்தை—திரித்தாய்—ஒழித்தவனே—வ.
ருத்தியது—என்னைத்துன்பப்படுத்தினின்றது—அன்றில்—காமசின்
னமாகியவன்றிற்பட்டியும்—தென்றல்—அவனதுதேராகியதென்ற
லும்—சே—சமுத்தின் மணிபொலியைச்செய்தலினாலிடபமும்—ம
ரவிக்கு—சுருப்புலில்லும், அம்புயவாளி—தாமரைப்பூவாகிய வம்பு
ம், விண்டு—ஆர்ப்பரித்து, இனா—முழங்குகின்ற, தெண்டினா—
தெளிந்த திளையுடையகடலும் (ஆகியவிவ்வாறும்)—எ-று. அ
ன்றில்முதலியவாரும்—ஏழுவாய்—வருத்தியது—பயனிலை—எ—அசை—
(சுருத்து) ஆதித்தனுக்கம்பாகச் சந்தியாவந்தனஞ்செய்ய முந்து
லாளராகிய மறையவரது வேள்விக்குத்தக்கப் பலனளிப்போனே
மாமரமாய்தின்றருளினவென்றவனே—இடபமணியோடு காமனது
சின்னங்களாகிய அன்றிலும் தென்றலும்—சுருப்பும் தாமரைப்பூ
ம்—கடலும்—என்னைவருத்துகின்றன—என்பதாம். (சய)

தெண்டன்புந்தர வஞ்சுன்றில்வரங்கந்த சிந்துவிவ்
தெண்டன்புந்தர லோகஞ்செருதுசெந் நேய்களாவாய்
தெண்டன்புந்தர நற்கேசிறுவ ரழச்செய்தெம்மைத்
தெண்டன்புந்தர விற்பதுதுக்கிய தீதாக்கே,

செந்திதம்பதியின் திரித்தம்-தாம் தாடோறு மிந்தலாலுண்டாகுந்து
 ன்பத்தை யொழிந்தவல்லதாயினும் பவளம்போலும் சிவந்த வித
 னை சங்குபோலும் வெண்மையாக் கவல்லதோ-என்பதாம். (சஉ)

செய்யசெந்தாமரை யில்லாதமாதான் செந்தினைஞ்ஞம்
 செய்யசெந்தாமரை மாணுநிலம் பிறித் கலந்துறையுஞ்
 செய்யசெந்தாமரை யென்றவஞ்ஞமார சிறுதநங்கைச்
 செய்யசெந்தாமரை சேர்வதென்றோவினை செய்தொலைத்தே

இ-ள். செய்ய - இன்னவிடநிலந்தையுடைய, செம்-ஒழுங்கான,
 தாமரை - மிகுதுடியென்றவநகரத்தாருக்கு, இல்லாது - தெரியாம
 ல், அமானுடன் - அப்புனம்மாத்திருந்த வள்ளியம்மையை, செ
 ந்தினைஞ்ஞம்செய் - செந்தினைகொல்லிப் பயினைச்சூழ்ந்துதுகொண்டி
 ருந்த, அசெம் - காட்டாபிழ், தா - தாவுமின்ற, மரை - கடம்பையு
 ம், மான் - மாணும், அர் - திறைந்த சிலப்பின்-மலையின்கண்ணே,
 கலந்துறையுஞ்செய்ய மாந்தருவமணம்புணர்ந் துறையுங்குமாரக்
 கடவுளே, செய் - ஆழிப, தாமர் - கொன்றைமாலையையுடைய
 பரமசிவன், ஐயென்றவஞ்ஞமார - ஐயனையென்றுகொல்லப்பட்ட
 குமாரக்கடவுளே, சிறு-மதிய, சதங்கை - சதங்கைவணிந்த, செ
 ய்ய-அழகிய, செந்தாமரை - உணது சிவந்திருவடித்தாமரையை,
 சேர்வதென்று - யானடையுங்காலமென்றைக்கு, வினை - இருவி
 னைகளையும், செய் - தூரத்தில், தொலைத்து - ஒழித்துவிட்டே-எ-று.
 யான்-தோன்ற வெழுவாய்-என்று-பயலிலை-ஒ-ஏ-அசை (கருத்து)
 மலையிற்குடியிருக்குங் குறவரநியாமத் தினைப்புனத்தில் வள்ளியம்
 மையை மணம்புணர்ந்தவனே - கொன்றைமாலையையுடைய பரம
 சிவனுடையனையென்று துணிக்கப்பட்டக் குமாரக்கடவுளே-இருவி
 னைப்பரப்பைக்கடந்துன்றிருவடியை யானடையுங் காலமென்றை
 க்கு-என்பதாம். (சக)

சேதாம்பலதுறை வேறுபணிதங்கை செல்வநந்தன்
 சேதாம்பலதுறை யாதசிற்புறயன் நிருமருக
 சேதாம்பலதுறை செவ்வாய்க்குறத்தி திறத்தமுந்திச்
 சேதாம்பலதுறை யுதென்றெனக்குப தேசநல்கே.

இ-ள். சேதாம் - சேதுவென்னுந்திரித்தமுதலாகிய - பலதுறை
 வேறும்- மற்றைப்பலதிரித்தங்களும்கூட-பணி - வழிபடத்தக்க-கங்
 கை-பகீரதியின்-செல்வ-மைத்தனே-நந்தன்கே - நந்தகோபன்
 பாலகனாகிய-தாம்பலது- நவநீதக்கள்வராய்க்கட்டுண்டகயிற்றால

4388

செருக்குப்பாக மறிருபனத்தீந் தெளிவியப்பு

செருக்குப்பாகம் விபிங்கடைநாளுந் திடம்பெறவே.

இ-ள். செரு - போரினையும், கும்ப - மத்தகத்தையும், ராக-
கோபத்தையுமுடைய, அயிராவத - அயிராவதத்திடம்வளர்ந்த—
தெய்வயானை - தெய்வானை நாயகியின னு—மணம்-வாசனையையும்,
செருக்கும் - இறமாப்பையும்—பராக- மலர்த்தா னுக்களையுமுடைய—
தனம் - கொங்கையில், நோய் - முழுருவின்ற, கடம்ப-வெட்
சிமாலையையுமுடையவனே -- செக-உலகத்திலுள்ள—மதநூல்- சமய
சாலத்திரங்களின்—செருக்கும்-மயக்கத்தையும்—பராகம்-இதரவே
நாகமங்களையும்—நிருபன்-நிருமித்ததேவனே—அந்தம் - முடிவா
னபொருளை—தெளிவி-இஃதென்றெனக்கு விளக்கியருளவேண்டு
ம்—அம்புசெர் - தாமனாயில்வாசஞ்செய்வின்ற பிரமாக்களெல்லா
ம்—உக்கு-இறந்து—உம்பராகம்விடும்—தேவர்களெல்லா மழிகின்ற
—கடைநாளுந்-இறுதிகாலத்திலும்—திடம்பெற- அடியேனித்தியத்
தவ மடையும்பொருட்டு—எ-று. நீ - தோன்றவெழுவாய் - தெ
ளிவி-பயனிலை-எ-அசை. (சுருத்து) அயிராவதத்திடம்வளர்ந்த தெ
ய்வயானையை நழுவுங்கடப்பமாலையை யுடையவனே உலகமயக்கா
விய பரசமயவழியில் மயங்காமலும்-பிரம்மாததேவர்க ளழியுங்கா
லத்தி லழிபாமலும் - நித்தியத்தவமடையும் பொருட்டு அவற்றி
ன்முடிவானபொருளை பெனக்குவிளக்கியருள்ளன்பதாம். (சுசு)

திடம்படுகத்துங் கெடர்கன்மலோடங் சிலுகுமச்சோ

திடம்படுகத்துந் திரித்தாம்புவாலியு ரத்தும்பத்துந்

திடம்படுகத்துந் தெரித்தான்மருக திருகுமும்ம

திடம்படுகத்துங் கநகங்குனித்தவன் சேயெனுமே.

இ-ள். திடம்-உறுதிநிலை -- படு- அழிகின்ற—உகத்தும் - யுகாந்த
த்திலும்—கெடர்-நிலைகெடாது நித்தியராயிருப்பீர்கள்—கன்ம-பூ
ர்வவினையால்—லோக- உலகத்தின்கணுண்டாகிய—சிலுகும் - ஈஷ்டி
ணத்திரயங்களையும்—அச்சோதிடம்படுகத்தும்- அக்கல்விச்செருக்
கைத்தருங் கணிதநூலைபித்தந்தலையும்—திரித்து - மாற்றதல்செய்
து—அம்பு- முன்னிராமபாணத்தை—வாலி - வாலியினுடைய—உ
ரத்தும் - மாற்றிலும்—பத்து - பத்தென்கிற—திடம்படு-வலிமை
பொருந்திய—கத்தும் - இராவணனுடைய தலைகளிலும்—தெறித்
தான்-செலுத்தியஸ்ரீராமருடைய—மருக - மருகோனே—திருகு-
மாறுபட்ட—மும்மதின் - முப்புரங்களும்—தம்படு - தோற்றியவி
டத்திலேயே—உக - நீருகவிழ—துங்க-உயர்ந்த—நகம் - மகமேரு

எவ—ஞாலிதாதி—விவரமாகக் காட்டிப் பரப்புகின்றது—சேயெனும்—
 மருத்தமுள்ள குமாரங்கடவுளென்று குறிப்புக்கள்—எ-று—நீங்கள்—
 சேயன்—குமாரமுளையிற்—காண்கள்—பயனிலை—எ-அகை. (சுருத்து) நம
 ிதான்—நீங்கள்—விஷ்ணு—திருவங்களைப்பற்றிச் சுந்தரிதாதி சோதிடமுமாயி
 லும்கூறியிருக்கிறது—தெய்வமொழித்து—விவரமாகக் காட்டி வரலாற்றையுந்
 தெரிவித்து—குமாரன்—மருத்தோனே—மேருண்க்குடன்த்—நிதிபுரத்தினுந்
 மருத்தமுள்ளவனாக—பைந்தனையெனும்—புதிப்பார்—கொஞ்சம்—புகா
 ரு—கவந்திது—மதிமயம்—திவ்யமெருப்பார்—என்பதாம். (சுஎ)

சேயவன் புதிதெனவாசமாதுடன் சேந்திசெந்தித்
 சேயவன் புதிதெனவாசமாதுடன் சேந்திசென்னித்
 சேயவன் புதிதெனவாசமாதுடன்வெள்ளி—வெள்ளி—செங்கதிதோன்
 சேயவன் புதிதெனவாசமாதுடன் சேந்திசென்னித்.

புதிதெனவாசமாதுடன்—அன்பு—இச்சையோடு—உத்தி—
 கவனமாக—வெள்ளி—வாச—வாசஞ்செய்த—மாதுடன்—
 என்னதாயிடுடன்—சேந்தி—உடியிருந்த—செந்தில்—திருச்செந்
 திலில்—வாழ்ந்த—சேய—குமாரங்கடவுளே—அன்பு—வலிகையி
 ல்—உத்தி—உயர்ந்த—இகல்—மாதுபாட்டையுடன்—நிசாசரந்த
 எ—அகதர்—குலத்தின்பயனே—சேந்தி—சுந்தி—என்னில்—என்று
 புதிப்பார்—சேயவன்—செங்கதி—புதிதென—புதிதென—புதிதென—
 புதிதென—வெள்ளி—செங்கதி—புதிதென—புதிதென—புதிதென—
 ரோன்—புதிதென—சேயவன்—அவ்வாதித்தன்மை—தன்ரவியாகிய
 தவங்கிரங்குகளின் வக்கிரோதையத்தால்—புதிதெனவாசமாதுடன்—பு
 திதெனவாசமாதுடன்—புதிதென—சேந்திசென்னித்—சேந்திசென்னித்—
 சேந்தி—சேந்தி—சேந்தி—பயனிலை—எ-அகை. (சுருத்து) காண்யா
 றெனும்—புதிதென—புதிதென—புதிதென—புதிதென—புதிதென—
 ய—என, அகதர்—குலத்தினே—சேந்திசென்னித்—என்று—புதிதென—
 புதிதென—தவங்கிரங்குகளின் வக்கிரோதையத்தாலாகும்—மேமயில்லை
 என்பதாம். (சுஅ)

சேதகமொன்று மருதியுந்தாதையுந் தேடரியார்
 சேதகமொன்றுந் சதங்கையுங்கிண்கிண செச்சையந்தான்
 சேதகமொன்றுந் வகைபணியாயினித் தியவினைச்
 சேதகமொன்று மநியாதுமுலுயிர்ச் சித்தியமே.

இ-ள். சேதகமொன்று—சுருதலிபின்னமான—மன்—நிலைபெ
 த்த—ததியும்—பிரம்மமும்—தாதையும்—அப்பிரமாவின் குதையாகி

ய மகாவித்தாழும்—தேடரிபார் - தேடுதற்கரிதான் பரமரிவனது
—சே-மைந்தே - சிவம - தருவிபாய் முழங்குவின்ற—
சதங்கை - சதங்கையையும்—அம்-அழகிய - கிண்கிணி - கிண்கிணி
பாயும்—செஞ்சை-வெட்சிமாலையையுமுடைய—அம் - கிரோஷ்ட
மாரிய—தான்-நெருவடித்தாமணாயில்—சேது-கிண்கிணி—அகம்-என்
னிரு-பாணனது - புண்ணாவை - சுயிர்வண்ணம்—பணிபாய்-அ
ருள்செய்யவெண்ணம்—இனி-இனிமேல்—தீப - கொடிய—வினை-
இருவினையாகிய—சேதகம் - சேத்தினுள்ளே—ஒன்றுமறிபாது—ஒ
ருதெறியுமறிபாமல்—உழல்-கிடத்துழலுகின்ற—உயிர் - ஆவியின்
வாழ்க்கை—சித்திரம்-பொய்யாயிருக்கின்றது—எ-து. நீ-தோன்ற
வெழுவாய்-பணிபாய்-பயனில்-எ-அசை- (சருத்து) நான்முசனது
திருமாலு மறியவொண்ணாத பரமரிவனது மைத்தனே-இருவினை
ச்சேத்திலமுத்தி வருந்து மெண்ணுயிர்வாழ்க்கை நித்தியமல்ல வாத
லாலுன்றிருவடியை யென்மனம்பற்றும்கவையருள்-என்பதாம்.)

சித்திரமிக்கன வில்வாழ்வெனத்தெளி யுந்தவவா
சித்திரமிக்க னெறிக்கறித்தேற்கினிச் செஞ்சைநல்வி
சித்திரமிக்க தனக்குறத்தோகை நிறத்தமுத்தி
சித்திரமிக்க வருளாய்பிறவிச் சிவையதவே.

இ-ள். சித்திரம்-பொய்யாகிய—இக்கனவு இப்போதுகாணும்
இப்போலாகும்—இவ்வாழ்வு - பாசபத்தங்கனாந்தெரிய மனைவா
ழ்க்கையானது—எனத்தெனியும் - என்னுதிச்சயத்தைக்கொடுக்கின்
ற—தவவாசி-தபோபலத்தின்—திரம் - உறுதிபைநாடாமல்—இக்க
ன் - சருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது—தெறிக்கு-காமநூல்வழி
யில்—அழித்தேற்கு-கெட்டவெனக்கு—இனி-இனிமேலாவது-செ
ஞ்சை-வெட்சிமாலையையுமுணையும்—நல்-திவ்வியமான—விசித்திர-
அழகனே—மிக்க - பெருந்த—தன-கொங்கையையுடைய—குறத்
தோகைத்திறந்த - குறவர்வளர்த்த வள்ளிநாயகனே—முத்திசித்தி-
மோட்சப்பேறானது—ரட்சி - குறைநிர்த்து நிரூபிதயாகும்படி
—அருளாய்-நீருகைசெய்யவேண்டும்—பிறவிச்சினை - எனதுச
ன்ன மரணபத்தங்கள்—அத - அடம்பொருட்டி—எ-து. நீ-தோன்ற
வெழுவாய் - அருள்வாய் - பயனில்-எ - அசை - (சருத்து)வெட்
சிமாலையோனே-வள்ளிநாயகனே-ஆத்மாவுக்குறுதியான தவத்தை
நாடாமல் சித்திப்பவிஷயத்திலாழ்த்து பொய்யுக்கனவும்போன்ற
மனைவாழ்க்கையிலிருக்கின்ற வெனக்கியாகிய முத்தியெய்தும்
பொருட்டும் சன்னமானமடம்பொருட்டும் அதைநாடக் கிருபை
செய்யவேண்டும்-எ-ம்.

கிளைத்தோகைமாமயில் வீராசென்புச் சிலம்பம்புரா
கிளைத்தோகைமாமயில் வாங்கிப்பொருது கிளைமுசன்வா
கிளைத்தோகைமாமயில் வானில்கைத்தோவெஞ் செருமகன்வா
கிளைத்தோகைமாமயில் செவ்விதந்தர் கொற்றத்தந்ததே.

தி.ச. கிளை கொண்டையையும்—தோகை—துவியையமுடை
ய—மா—பெரிய—மயில்கை—மயிலே, தர் வீரனே—சிலம்பும்—கி
ளவுஞ்சுவியியையும்—கிளைப்பு முழுவ் குறித்த—அம்புராமி—சமுத்திர
தந்தர்சன்—கை—ஒழுங்காக—தோகை—துவசத்தையுடைய—மா—மா
மயமயத்தின்றது—மய—மய—திருநெடு—தல்—திடமானிய மா
மையையும்—வாங்கி—கிளை—பொருது—பொருந்துவென்—
கிளைப்பு—தாள்—முதப்பிரமன்—வாங்கி—பிரணவப்—பொருளநியாம
லிவாங்கித்தகுந்திற்று—கைத்து—கோபித்து—ஒகை—மகிழ்ச்சியை
—மா—மய—அமுதக்கு—தல்—திருப்பிடமாயி—வானில்—தேவரு
வாந்தில்—கைத்தோ—கிளைத்தகை—வெஞ்செரு—வெகுவியபோ
ரித்தி—த—மகன்வா—பாண்டியனது—குணைமுகத்தையுடைய
பெண்ணுக்கு—கைத்தோ—அம்பு—கைமுகத்தையுடைய—தந்தவனே—
கைமா—அயிராவதில்கைத்த—மயில்—தெப்பாணியினது—செவ்
வி—கலவிப்புறமையி—தர்—தந்தர்—தொல்—தந்தர்—தொல்—தந்தர்—
முருகனது—படை—திந்திய—(உணக்கு) இனிமையாயிற்று—
எ—து. சொல்—எழுவாய்—திந்திய—பயனிலை—அகை. (கருத்து)
மயில்கை—கை—மாவாத்திந்த குணையும்—கிளவுஞ்சுவியியையும்—மா
மையையும்—கைத்து—அம்பு—பயனிலை—தந்தர்—தந்தர்—தந்தர்—
கைக்கோபித்தகை—தெப்பாணியின் கலவியின்பத்தினும் நந்திர
நிந்தி—தபாடல்—குணை—முசன்வையுடைய—பெண்ணுக்கு—அம்முத்
தையாத்தின அணக்கு இனிமையாயிற்று—எ—ம். (குச)

திந்திக்குந்தொந்திக் குந்தித்தம்புரியுஞ் சிவன்செவிபத்
திந்திக்குந்தொந்திக் கறமொழிபாலக தேனலைத்துத்
திந்திக்குந்தொந்திக் கிளையாய்வினையாயிரீக் குஞ்சிதைதோற்
திந்திக்குந்தொந்திப் பனவேசுவசெய்வினைத் திவிஷங்கே.

தி.ச. திந்திக்கும்—திந்தியென்னுந் தாளத்துக்கும்—தொந்திக்
கு—தொந்தியென்னுந் தாளத்திக்குமேற்க—தித்தம்புரியும்—நட
னக்குசெய்கின்ற—சிவன்—பரமசிவனது—செவிபத்தித்திக்கு—திரு
செவிகளில்புலனிடத்து—உந்து—துவழபும்படி—ஓம்—பிரணவப்
பொருது—திக்கற—மயக்கத்தி—மொழி—உபதேசித்த—பாலக—
பாலனே—தேனலைத்து—பலகார—தையேந்தியத்தா—தேனருகு—

திருநிக்கும் - இனிப்புத்திருக்கின்ற - தொந்திருக்கு - வயிற்றைப்புகை
யகண்பதற்கு - தினையாய் - இனையோனே - வினா - கருப்பையினு
ருவான - உயிர்க்கும் - சிலவற்றும் - மறை-அழிந்தபோலின்ற -
தொத்திருக்கு - தொற்பையாறியவுடம்புக்கு - தொற்புப்பின
யேது - சம்பந்தப்பட்டுப்பிதப்புண்டாவதற்குக்காரணம் - செம்-
பான்முன்வியற்றிய - வினா - இருவினையினது - தீ-கொடிய - வல
ங்கே-தனையோடு - எ-அ. தீ-எனத் தோன்ற வெழுமாய் - சொல்
லென்னும் - பயவிலையைத் துதிப்பாடக்காட்டித்தினது. (கருத்து)
திருத்தொத்தியென்று தடனஞ்செய்யும் பரமசிவனது திருக்கொ
வியிற் பிணவப்பொருள் மயக்கறவுபெறத்தொலகனே - தொ
த்திவிநாயகருக்கொயோனே - உடலுமுயிருஞ் சம்பந்தப்பட்டுப்
பிறவியுண்டாவதற்கு முன்செய்த வினைப்பாசத்தான் காரணமோ
த்சொல்-என்பதாம். (ருப)

திவிலங்கங்கை தரித்தார்குமார இமிரமுத்தீர்
திவிலங்கங்கை வருமான்மருக தெரிவற்றவான்
திவிலங்கங்கை வரவாவினாக்குத் திரிந்துமுலுந்
திவிலங்கங்கை யமன்ஞெருடராமத் ததம்பெறவே.

இ-ள். தீ - கரத்திலக்கினியையும் - விலம் - புயத்திலவிலிவத்தை
யும் - கங்கை - சென்னியிற்கங்கையையும் - தரித்தாரீ - தரித்தபரம
சிவனது - குமார-மைத்தனே - இமிர - இருணரிதமான - முத்தீர் -
சமுத்திரமும் - தீ-வறணம்போகத்தக்க - வில்-வில்லின் - அங்கம்-
வித்தையில் - கைவரு - வல்லவரான - மான்மருக - இருமான்மரு
கோனே - தெரிவற்ற - அறிதற்கரிய - வான்-பெரிய - துவில்-நெரு
ளிலும் - அங்கங்கு-மற்றும்பலவிடங்களிலும் - ஐவர் - பஞ்சேந்தி
ரியங்களால் - அவாவு-இச்சிக்கத்தக்க - இனாக்கு - உணவின்பொரு
ட்டு - திரிந்துமுலும் - அலைந்துதிரிகின்ற - தீ- புத்தியினது - விலங்
கம்-பலத்தொடர்ச்சியை - கை - ஒழிக்கவேண்டும் - யமன்ஞெருட
ராமல் - இயமன்ஞெருடர்த்துபற்றுமல் - ததம்பெற - உனதுதிருவடி
யிலின்புத்தொதிப்பறும்பொருட்டு - எ - அ. தீ - தோன்ற வெழு
வாய் - கை-பயனில் - எ - அகை. (கருத்து) கங்கையுமில்வமுஞ்ஞடி
யனலேந்திய பரமசிவனது மைத்தனே - கடலும்வாளுட்படி விற
போர்செய்யுந் திருமான்மருகோனே - என்கை நமன்பிடித்துக்கொ
ள்ளாமல் - யானுன்னடியை புதுதியாய்ப்பற்றும்படி யைம்புலன்
களி னிச்சையை யொழித்தருள்-என்பதாம். (ருப)

தித்தத்தத்தத்தத்தி இதாதைதாததுத் தித்தத்திதா
தித்தத்தத்தத்தத்தி தித்தத்ததேதுந்து தித்தத்ததா

திரு. சீபர் சுவாமி நாயகர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ காளியம்மாள் கௌரவர் சிவசுந்தரம்
திரு. சீபர் சுவாமி நாயகர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ காளியம்மாள் கௌரவர் சிவசுந்தரம்.

[illegible]

மேலங்கை முதற் பங்காசைசல சீர்தெய்தி

சிலங்கை முற்ற முத்தார்தெத்தூரளி கண்டியஞ்சு

சிலங்கனமுற்ற வேதனைமேவித் தியங்கினன்சி

சிலங்கனமுற்றி விட்டுப் பூமிநிச் சேர்ப்பதன்றே.

[illegible]

திருச்செந்தித் பதிவிலவா முமுத்தொனியானவனே—முத்தேதவர்கள் முறையிடக்கேள்—பட்டமடங்களுய கேற்புடைய நீர் செலுத்தாவிடி லகரர்கள் செய்த துமையகமடந்தவர்கள் பிழைப்பதெத ப்படி—என்பதாட்.

(கக)

திலமுந்தயில் முறிகாவெங்கும் நிகழ்தருசெத்
திலமுந்தயில் முருகாவெனாதத் திதனையினித்
திலமுந்தயில் முத்தாலுருகிய சித்தவென்னே
திலமுந்தயில் கலவினைமேவித் தியங்குவதே.

இ-ள். திலமுந் - என்னும்—தயிலமுந் - என்னென்பும்—திகர-
ஒப்பாக—எங்கும்—எவ்விடங்களிலும்—திகழ்தரு—திகழ்த்து விளங்
குவின்ற—செந்தில-திருச்செந்திப்பதியோனே—முத்து - ஆபுதவ
ருக்கங்களின்முதன்மையான, அயில்—வேலாயுதத்தையுடையவனே
—முருகா—குமார்க்கடவுளே—எனாது—என்றுதுந்தேலமிடாது
—அத்தி—தெய்வயானைநாயகியினது—நகை—தந்தமாயிட—இன் - இ
னிய—திந்திலம்—முத்தானது—உத்து—செலுதுதுவின்ற—அயில்—து
கரப்பட்ட—அமுத்தால்—முத்தாலமுத்தால்—உருகிய - குழைநீ
த—சித்த—இருந்ததையுடையோனே—என் - என்னநாறணம்—எ
திலம் - (வழியடிமைநாயகியாய்) அயலோர்போல—முத்தயில்—மு
த்கண்ணத்திருவந்த—அகல - பெரிதான—வினைமேவி—திவினையு
ற்று—தியங்குவது—வருந்துவின்றது—எ-து. தியங்குவது—எழுவா
ய்—என்—பயனில்—எ - அகை. (கருத்து) தெய்வயானை நாயகினத
ரபானத்தாலுருகு மிருதயனே - எங்குமென்ற மென்னென்பும்
போனிதைத்தவிளங்குகின்றவனே—முருகனே—வேலாயுதனே—செ
ந்திப்பதியோனே—என்று துதியாம லுனதுவழியடிமைநாயகிய யா
மயலோர்போலப் பழவினையான் மயங்குகின்றதென்ன—எ-ம்.(கஉ)

தியங்காப்பொறியுண் டெனுத்தனுத்திதலு மேதியையூர்
தியங்காப்பொறியுண் டவமியேயென்று செப்பலுஞ்சத்
தியங்காப்பொறியுண் டயங்கைப்படாது திரவெற்புத்
தியங்காப்பொறியுண்டைபண்டியப்போர்செய்தசேவகனே.

இ-ள். தியங்கா—மயங்காத - பொறியுண்டெனும் - ஐம்பொறிக
ளையுடைய—தனு—உடல்—திதலும்—வேகின்றது—மேதியை - எரு
மைக்கடையை—ஊர்—தி - வாகனமாகவுடையமன்—அங்கா - (என்
னக்கொண்கிபோல்) வாயைத்திறவென்னும்—பொறி - யான்செய்த

திகைப்படங்கப்படிபுத் தந்தருளாவினன்ப டிங்கனிய
திகைப்படங்கப்படிபுத் தந்தருளாவினன்ப டென்னைய
திகைப்படங்கப்படிபுத் தந்தருளாவினன்ப டென்னைய
திகைப்படங்கப்படிபுத் தந்தருளாவினன்ப டென்னைய

இ-ள். திகைப்பன் - மயங்குகிறான் - தங்க - தழுவிடையிற் பெற்றிருக்கும்படி - புயம் - தனதுபுயத்தை - தந்தருளான் - தந்தருளப்பெறும்படி - செய்கின்றானில்லை - என்பன் - என்பான் - திங்கள் - சந்திரனை, திய - திகைப்பன் - தித்தியமு முயலாப்பனஞ் செய்கிறான் - தம் - தனது - சத்து - இப்படிவருத்தமுதையிடுதலை - அமையார் - கூடாதித்திருத்திவின்றானில்லை - செத்திலார் - செத்தித்தருமார், என்பன் - என்பன - தென்னன் - கூன்பாண்டியன் - உயதி - (சு) வருத்தத்தின் - காப்பி - வெப்பம் - அடங்க - தனையும்படி - புசல் - (தமிழ் - வேதாரம்பிய - உரையார்) மொழித்தருளிய - செயென்பன் - சம்பந்தப்பின் - நையெயென்றஞ் சொல்லுகிறான் - கன்னி - எனதுயிராடியுடென்னவன் - கண்ணீர்தர - கண்ணீர்சோரும்படியாக - (ஆதலால்) விதி - பிரமனது - கைப்படு - கையிற்சிறுத்திடுக்கப்படுகின்ற - அங்கத்து - உடம்பைக்குள் - அமையாது - இவ்வான்மாவமைக்கப்பட்டு சன்னமுருதபடி - எரி - எம்முடைய - ஐ - குலதெய்வமே - ஆட் கொளும் - அடியையகொண்டருளவேண்டும் - சீகரமே - அழகியருமாரக்கடவுளே - ஏ - து. தீர் - தோன்ற வெழுவாய் - ஆட்கொளும் - பயலில்லை - ஏ - அகை. (சருத்து) எங்கள் குலதெய்வமானவழகனே - என்னுயிராடிய பெண்ணானவன் செத்தித்தபதியான் யான் முறையிடுங்குறையைத் தணிக்கின்றானில்லை - அவன்புயத்தைத் தழுவத் தரவுடில்லையென்றும் - கூன்பாண்டியன் சுரந்தணித்தவனே யென்றும் சொல்லுகிறான் - சந்திரனையுத் தினந்தோறும்வெறுத்து மயங்குகிறானி யிப்படிப்பட்ட சன்னமுற்று வருந்தாதவண்ண மாண்கொள்ளவேண்டும் - என்பதாம். (சுரு)

சீகரசிந்திர வுத்தவெஞ்சூர செயபுயவ

சீகரசிந்திர வல்லிசிங்கார சிவசுதச

சீகரசிந்திர கத்தரவாகன் சிறைவிடுஞ்ச

சீகரசிந்திர மால்வினைக்குன்றைச் சிகண்டிகொண்டே,

இ-ள். சீகரம் - அலைகளையுடைய - சிந்து - சமுத்திரத்தின்கண் - சவுத்த - திராவத்தான் - வெம் - கொடிய - சூர - சூரனை - செய - வென்றவனே - புய - உனதுபுயத்தை - வசீகர - வசீகரித்தவிலவா

சேகரவாரண வெள்ளிவெடர் விவரிபந்
சேகரவாரண மேவுப்புபாசல இவியெயின்
சேகரவாரண தெற்பாஸநாநுநீ திரிய்பகருர்
சேகரவாரண தின்னையில்வாரணஞ் சீவனென்றே.

இ-ள். சே - (அடியார்களை) காத்தல் - சேவா - வஞ்சித்தல் -
லாத - -ரண - புத்தத்தில்வந்தெய்ய - வெல் - வெலாபுத்ததையுடைய
-வி - வினே - வெடர் - வி - குதந்நிவாயிய வள்ளிநாயி
யின - பத - பாத்ததை - சேகர - முடியிற்றித்தவனே - வாரண
ம் - தெய்வயானை - மேவும் - நழுவும் - புபாசல - மலைபோன்றபுயத்
தையுடையவனே - துவினையின் - கொடியவியினையின் - சேகு - வயிர
த்தை - அர - சங்கரிப்பவனே - ஆரண - வெதம்புரிக்கின்ற - வெற்
பாள - திருச்செங்கோட்டி மலைக்கதிபனே - நானும் - நாடோடும்,
திரியம்பகருர் - திரிதேத்திரங்கலையுடையபரமசிவனது - சே - இட
பவாகனமாகியவிஷ்ணுவின் - -சு - கையிலிருக்கின்ற - வாரணம் - ச
ங்குக்கும் - தின் - உனது, கையில் - திருச்சுரத்திலிருக்கின்ற, வாரண
ம் - கொடியாகியகோழிக்கும் - சீவனென்றே - இரவுநிடியாமல்விடி
தலைக்காட்டித் தொனிசெய்தலாலும் கூவுதலாலும் பிராணனென்ற
கவையிருக்குமோ - எ-று. சீவன் - எழுவாய் - ஒன்றே - பயனிலை -
எ - அசை. (இவ்விரண்டுகளியும்குளகர்.) (சுருத்து) அடியார்களைக்
காக்கும் வெலாபுத்ததையுடையவனே - வள்ளிநாயகிபதசேகரனே -
தெய்வானைதழுவுப்புபனே வயிரமானவினையை யொழிப்பவனே -
திருச்செங்கோட்டி மலையையுடையவனே - பரமசிவனுக் கிடபவா
கனமாகி விஷ்ணுவின் கையிலிருக்கின்ற சங்கும் - உனதுசுரத்திலி
ருக்கின்ற கொடியாகிய கோழியும் - பொழுதுவிடிதலைக் காட்டித்
தொனிசெய்தலும் கூவுதலுமொன்றாயிருந்தலால்வற்றிற்குப் பிரா
ணனுமொன்றாகவையிருக்குமோ - என்பதாம். (சுஅ)

சீவனசத்துரு கன்பாற்பிறப்பதந் தேவருப்யச்
சீவனசத்துரு மிக்குமெப்போன்கையிற் சேர்த்தசெவ்வென்
சீவனசத்துருச் செப்பான்மருக வெனாதிடையே
சீவனசத்துரு வெப்தியெப்தாப்பழி சித்திப்பதே.

இ-ள். சீவன் - பிராணன் - அசத்து - சத்தல்லவாகையால் (சீவ
னுத்தனுவாயிந்திருக்கும்போதே) - உருகு - இளசுத்தக்க - அன்
பினால் - பக்தியினால் - பிறப்பு - சனைம் - அர - (சத்தின்னதென்றறி
ந்து) ஒழியும்படி - தேவர் - தேவர்கள் - உப்ய - பிழைக்கும்படியா
ய் - சீவன் - சீவகாரணனபரமசிவனால் - அசத்து - ஆட்டுவானே,

கனே - வெவ்விடெனப்படுத்தித் தெத்திராயகனே - திறைந்தொல்
கனே - சமு - பழகியும் - சமு - வெவ்விடப்பதைத்தந்தும் - என்
கனே - குத்தகனே - திடா - தரு - என்பதாம். (எய)

திங்களுமாகனே - தம்புலனாகிச் செல்வ சென்னையிரு
திங்களுமாகனே - மா - து - பதாம்புயன் - செத்திலன் னுள்
திங்களுமாகனே - ம - தி - ப - வி - தி - யு - செழுங்கரு - பு
திங்களுமாகனே - த - து - ன - ய - த - து - த - தி - டி - ன - ன் - றே.

இ-ள். திங்களும் - ச - த - ப - யு - மா - க - மு - அ - வ - த - த - யு -
புலனாகி - தரி - து - க - வ - ன் - த - ப - ம - க - ன - னு - செல்வன் - பு
ல்வனும் - என் - என் - னு - ட - ய - ஐ - யி - ரு - தி - க - லு - ப - த - து - ம - த - மெ
ன் - னு - ங் - க - ல - வ - ன - வு - க் - கு - ட் - ப - த - த - யி - ன் - க - ல - ப - த - த - யு - ம - பி - த - வி - த - ன்
ப - த - த - யு - ம - மா - ம - க - லு - ம - க - லு - ம - த - த - த - த - த - க - ம - க - த - னு - வ
ம் - பொ - ரு - த - யு - ப - த - த - யு - ம - திருவடித்தாமலாயையுடையவனு
மாகியகுமாரக்கடவுளது - செத்திலன் - திரு - செ - த - த - ப - த - த - யு - அன்
னுள் - ஒ - த - து - வி - ன - க - ல - தி - ன் - த - வி - ப - ம - க - லு - யி - னு - ட - யு - தி - க - லு - தி - ம
க - லு - அ - லு - ம - உ - ன் - ட - க - லு - ம - மா - க - (ஒ - த - து - ம - க - லு - க - லு - செ - யு - ம
ப - த - க - லு - க - லு - யு - ம) கு - த - த - த - த - உ - ல் - ஆ - ர - ல - யி - ன் - த - ந - ட - ன் - ப - ல் -
ய - ம - ன் - யொ - த - த - வி - தி - யு - ம - க - லு - ன் - யு - ம - செ - லு - ம - செ - லு - ம - த - க - லு -
- க - லு - ம - பு - த - ச - ன் - ன - லு - ம - தி - க - தி - தி - ப - ப - ன - க - லு - ம - தே - னு - ம -
மா - க - லு - (ஒ - ப - ப - க - லு - ம - ய - ல்) கு - த - த - து - ம - ப - த - செ - யு - ம - த - ந் - ன் -
ன - மி - க - வ - ல் - னி - ம - ல - ல - மா - த - த - மு - ம - மொ - டி - ய - யு - ம - தி - டி - ன் -
எ - று - த - வு - ன் - று - த - க - லு - ம - லு - த - ந் - ன் - ம - ய - லு - ம - எ - லு - ம -
லு - ர் - த - ல் - தே - ன் - னு - வெ - லு - வ - ல் - ந் - னு - ப - ய - னி - ல் - எ - லு - க - (ச - ரு - த - து)
ச - த - த - ரு - ன் - யு - ல் - ச - ல - ப - ப - ப - லு - த - த - த - த - த - ப - ர - ம - சி - வ - ன - னு - ம - த -
ன - லு - வெ - ன் - பி - த - வி - ய - ம - ல் - தி - த - த - த - த - த - த - த - த - த - த - த - த -
ன - லு - செ - த - த - லு - லு - லு - லு - வி - ம - ம - க - லு - யி - ன - னு - ய - ம - ன் - யொ - த - த - க
ன - லு - ம - தே - ன் - னு - ங் - க - ன் - ன - லு - ம - லு - ம - ம - லு - ம - லு - ம - லு - ம - லு - ம - லு -
மு - த - க் - க - லு - ம - லு - லு - ம - லு - த - த - லு - ம - லு - லு - ம - லு - ம - லு - ம - லு - ம - லு -

திட்டப்படாவினி யுன்னுலென்சென்னி கறைப்பிறப்பில்
திட்டப்படாவி யவரல்லன்யான் திக்கு நான்மருப்புத்
திட்டப்படானே தமுக்காசலன்சிறை விட்டவள்ளுள்
திட்டப்படாவி வனையேதினைவன் தி சாமுகனே.

இ-ள். திட்டப்படா - எழுதப்படாது - இனி - இனிமேல் - உன் -
உன்னுலே - என் - என்னுடைய - சென்னி - தலையில் விதியை, கறை -

[illegible]

வி-ஏ-அசை. (சுருத்து) சமுத்திரத்திலே கோல்வெள்ளைவெலாயுதப் பெருமானுடைத்துவிடிக் கொல்லவையடைபவர் பிரமா - விஷ்ணு - சத்திராசுரியர்க்கெல்லாமழிப்பு வகைத்தாலு, இன்னும் ஸரீரம் மீன் நிதிதலிப்பாயிருப்பார்கள் என்பதாம். (எஃ)

சேரப்பொருப்பட வித்தேனிதவன் திறநிறைநையச்
சேரப்பொருப்பட வல்லவன் உலா - வகரிபுடன்
சேரப்பொருப்பட வென்றனெடநோதிப சேவகன்வான்
சேரப்பொருப்பட வேணியித்சேர்த்தவன் செய்தவமே.

இ-ள். சேர - சேரராசனது -- பொருப்பு - கொல்லிமலைச் சாரலையும் வெள்ளிமலைச்சாரலையுடைய -- உடவி - உனத்தில் வாழ்வின்ற -- தேன் - தேன்மொழியையுடைய வள்ளிநாயகிக்கு -- இறைவன் - காதலனை -- நினை - அலைபாணது -- சிறையை - களையே -- சேர் - அழியும்படி -- அப்பு - மோதுகின்ற -- ஓர் - ஒப்பற்ற - உப்பு - உவர்க்கடலை -- அட - வற்றும்படிவெல்லிட்ட -- வல்லவன் - வல்லவனை -- குரை - குரனை -- சிசரியுடன் - சிரவுஞ்சகிரியுடன் -- சே - அடிமோடு -- பொரு - போர்செய்து -- பட - அழியும்படி -- வென்று - செயித்து -- உண்டர் - தேவர்களால் -- எத்திய - எதிர்செய்யப்பட்ட -- சேவகன் - வினை -- வான்சேரப்பு - அகையகன்வாய - ஒரப்பட - ஒன்றாக -- வேணியில் - சடைபின்னன் -- சேர்த்தவன் - அடக்கித்தரித்தபரமசிவன் -- செய்தவமே - செய்தவமாயிவமைந்தனே - ஏ - அ. (சுருத்து) கொல்லிமலை - வெள்ளிமலைச் சாரலையுடையவனத்தில்தொழுகின்றவள்ளிநாயகிக்குக் காதலனும், சமுத்திரத்தை வேலால்வற்றுவர்படி செய்தவனும், குரனையும் சிரவுஞ்சகிரியையும் தீர்மூலமாக வழித்துத் தேவர்களால் ஆதிக்கப்பட்டவனும் - கங்காதராகிய பரமசிவன் செய்தவமென்னுமைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளே - என்பதாம். (எசு)

செய்தவத்தாலஞ் சசிமொழுத்தோதிலத் தீதலருஞ்
செய்தவத்தாலஞ் சுசும்பெறச்சேயுணாக் கேற்றருப்போய்ச்
செய்தவத்தாலஞ் சுவைக்கணியின் தென் னேம்வினையே
செய்தவத்தாலஞ் சுகின்றனமும்மலச் செம்மல்கொண்டே.

இ-ள். செய்தவத்தால் - அழகிய தவத்தினாலாவது -- அஞ்சசிமொழுத்து - சிறத்தபஞ்சாஷரத்தை -- திலம் - ஆதிக்கின்றோயில்லை -- திது - தீமை -- அலரும் - வினையும் -- செய் - நரகபூமி -- தவ - வழித்து போகவும் -- காலம் - உலகெல்லாம் -- சுசும் - நன்மையை -- பெற - அடையவும் -- சேயுணாக்கு - சம்பந்தப்பிள்ளையாக வலதரித்துத்திரு

பிரிவினது முழுப்புகழைத் துறவின் திப் பலகாலும் புகழ்ந்து புகழ்ந்து பாடிவாங்கப்பெற்றது. (௧௭)

தேனாவிடப்பணி மேதேநிமுப்புக்கு சொத்தபிரான்
தேனாவிடப்பணி குதாரியென்க தெரிவையர்பாற்
தேனாவிடப்பணி வாழ்ப்படியுமாறு செறித் தலைத்
தேனாவிடப்பணித் தென்னோடியென்றுத் திரிபவனோ.

இ.ள். தேனா - தேவர்களுள்லாங் கூடிச்செய்ததேனா—விட—
அவ்முதியுற்பு—பண—மெய்யு—என—இடபவனத்தன்மேல்
—எறி இவர்த்—முப்புரம்—பிரிபுரத்தை—செறித்—நவகத்தெரித்
த—பிரான்—பிரிபுரத்தை—தேர் - பிரிவையர்ப்பாருள் தெரியச்
செய்த—இ—சுவாமியே—விள் - மொலத்தக்க—தப்பு—சுத்தந்தால்
—அணி—தெருங்விட—குதாரி—குதரசங்காரனே—என்க—என்பது—
ககாடவிரிகள்—தெரிவையர்பால்—காமவாஞ்சைதால் பரத்தையரிட
த்தில்—தேனா - தேனாபாணது—விட—விவத்யதையுடைய—பலரி—
பார்பினது—வாழ்—வாயில்—படியுமாறு—அகப்பட்டாற் போலும்
—செறித்து—விவதிக்கோண்டு—அலகைத்தேனா - பெய்த்தேனான்
னாகானலை—விடுவது—அபு—இலமானது—அணித்தெ
ன்று—சமீபமா—பிரிபுரத்தின்தென்று—ஒடியென்று—எப்போது
மோடியோடி—திரிபவனோ - அலைத்துநிமின்தவர்களே—என—நீ
ங்கள்—தோன்றாவெழுவாப்—என்க—பயனிலை. (சுருத்து) பாம்பின்வா
ழ்ப்பட்ட தேனாபோல மாதரதுமயக்கத்திலகப்பட்டு கானலை நீ
ரென்தெண்ணிச் செல்பவர்போலவர்கள் பொய்யின்பத்தை நம்
பிவருத்தவனோ—பதைவிட்டு தேவர்கள்கட்டிச்சமைந்ததேனா
முதித்து இடபமேறித் திரிபுரமெறித்த பரமசிவனது சுவாமியே—
குதரசங்காரனே என்று அதுபுயங்கள்—என்பதாம். (௧௮)

திரிபுரத்தப்புப் புவிதரத்தோன்றி சிலையிடிப்பத்
திரிபுரத்தப்புத் தலைபடநாண்டொடுஞ் சேவகன்கோத்
திரிபுரத்தப்புத் திரமான்மருக திருக்கைகம்போ
திரிபுரத்தப்புத் துறையாயுதவெனச் செப்புதெஞ்சே.

இ.ள். திரி-நீயென்றுத் திரிவாயாக—புரத்து - பூரநாவில்—அப்
பு—கடல்சூழ்த்த—புவி - பூவுலகத்தை—தர - பெத்தருளும்படிக்கு
—தோன்றி—அவதரித்தவுமாதேவி—சிலை - தன்னுள்பாகமாகியவிட
துகரத்தால்மேருவாகியவிலை—பிடிப்ப—பிடித்துக்கொள்ளச் செ
ய்து—திரிபுரத்து—முப்புரத்தின்மேல்—அப்புரத்தலைப்பட—விஷ்
ணுவாகியபாணத்தைப் பிடியோகஞ் செய்யும்பொருட்டு—நான்

குமொழி - முழுமுடி - சிந்தல் - மெகமும் - தனம் - செப்பம் - கண் -
உடலும் - போன்ற குடும்பம் - என்பதாம். (௭௯)

சீராமராம விவசங்கராதுத் திருமுடிக்குச்
சீராமராம துகாத்தழாயென்பர் தெண்டிணாமேத்
சீராமராம வித்தித்தித்தித்தொட்ட சேய்கழற்குச்
சீராமராம விமையோர்மகுடச் சிகாவிம்பமே.

இ-ள். சீ-இலக் குயித் துநாயகஞன்—ராம-முழுமுடி—ராம- திரு
மாலே—விவசங்கரா-பாம்பிவனே—தும்- உய்கள்—திருமுடிக்கு-
அழகியசென்னிகளுக்கு—சர் - சித்தத்தன்மையாவது—தும் - கங்
காசலத்தொடே—அரா - அரவாபரணமும்—மதுகர - தென்பொ
ருத்திப—துழாப்-திருத்துழாய்மாலையும்—என்பர் - என்னுசொல்
லுவார்கள்—தெள்-தெளித்த—விணாமேல் - அலைபயுடையகடலி
ன்கண்—சீரா - கவசத்தை—மராம - மாமரமாய்தீர்த்தருளது—
திறம்-மார்க்பை—திறக்க-பிளக்குமிபடி—தொட்ட - தனதுமெய்யி
ற்புனைத்த—சேய்கழற்கு - முருகக்கடவுளதுதிருவடிக்கு—சீராம்-
சிறப்பாயமைத்திருக்கும்—அரா-நெருங்கிய—மன் - நிலிபெற்ற
—விமையோர்-தேவர்களுடைய—மகுட - கிரீடமணித்த—சிகாவி
ம்பம் - வட்டவடிவாகியதலைகள்—ச-து. சிகாவிம்பம் - எழுலாய்-
சீரம்-பயனில-எ-அகை. (கருத்து) பாம்பிவனே-புமதுதிருமுடி-
க்கு-கங்கையும்-பாம்பும்-மாலையாம்-திருமாலே புமதுதிருமுடிக்கு
சித்தத் திருத்துழாய்மாலையாகியாம் - மெய்யிற் கவசத்தையணிந்து-
சமுத்திரத்தின்கண் குரலெவன்ற குமாரக்கடவுளது திருவடிக்
கோ தேவர்களது முடித்தலைகளேமாலையாம்-என்பதாம். (௮௦)

சிகாவலவன்பரி தப்பாடுசெய்யுஞ்செவி வேலவிலஞ்
சிகாவலவன்பரி ஓரார்மதனித் திலஞ்சலரா
சிகாவலவன்பரி யங்கங்குழல்பெற்ற தேமொழிவஞ்
சிகாவலவன்பரி யானலமன்றிலுந் தென்றலுமே.

இ-ள். சிகாவல-மயில்வாகனனே—அன்பர் - தனக்கென்புள்ளவ
டியார்க்கு—நிதப்பாடுசெய்யும் - இன்னருள்செய்தின்ற — செவ்
வேல்-அழகியவேலாயுதத்தையுடையவனே—இலஞ்சிகாவல - இல
ஞ்சிப்பதியைக்காத்தளிப்பவனே—வன்பரிஓரார் - எண்ணையலர்தூ
ற்று விவ்ஞினராகிய கொடியவர்களும்—மதன் - மன்மதனும்—
நித்திலம்-முத்துவிளைவின்ற—சலராசி-சமுத்திரமும்—கா- சோலை
யும்—அலவன்-சந்திரனும்—பரியங்கம் - கட்டிஓடும்—குழல் - புள்

சேதத்தாபலைத் தீர்க்குமீசுமார் திரியவினாச்

சேதத்தாபலைத் தீர்க்குமீசுமார் திரியவினாச்

இ-ள். சேது - சேதத்தை - அலைத்து - உழத்தி - குறு - குற்றினின்
லும் - அலைக்கப்பாலெழுத்து - அலைக்கருக் குமீசெழுத்தி - செழு
ம் - செழுமைதக்கிய - உழத்தி - உழத்தியாத் - செல் - செற்கெண்
டையானது - தலை - அலைக்கருத்தையிலிருத்தி - தாது - குலை
கா - அலைக்கும் - அலைக்காதின்றவனப்பதனையுடைய - செத்திலா
ப் - திருச்செத்திலையென - சிந்தை - என்மனதானது - செத்தியில்
கொடியமார்த்தத்தில் - சேதல் - செல்லுதலையும் - தாது - அளவுப
டாத - அலை - அக்கியானவிருதையடைதலையும் - தீர்க்கும் - தீக்கிய
ருளுகின்ற - குமார் - குமாரகடவுளே - திரிய - மாறுபடுமபடி -
வினா - திருவினையாகிய - சேது - சேத்தின்கண் - அலைத்து - அணிப்ப
படுத்தி - ஆறலைக்கத்தகுமோ - வழிப்பறிப்போர்போ வென்னுயி
ரைக்கவரத்தகுமோ - மெய்த்திரம் - உனதருவினுண்மைத்திரத்தை
கண்டும் - கண்டதுவே பற்றியிருக்கவென்னுயிர் வெண்ண - எ-று.
தீ - சோன்றவெழுதாப் - ஆறலைக்கத்தகுமோ - பய.ரிஸ். (கருத்து.)
சேதத்தை யுழக்கிய யாத்தினின் அ மலைக்கருக் கு மீசெழுத்தி கழுவி
ன்குலையை யலைக்குந் செத்திம்பதியோனே - அடியார்களு வ
க்கிபான விருதாக்கியவனா தன்னெதிர்த் செல்லுத்துங் குமாரக்க
டவுளே - உன்னருளின் திறத்தைக்கண்ட தீர்க்கெனவே யிருவினாச்
சேத்தினுட்படுத்தலாகுமோ - என்பதாம். [நவீர்த்தாளவேண்டிதல்-
குறிப்பு.] (அக)

திறம்பாடுவர்தன் புனத்தெய்வமேயென்பர் சேதத்துமாந்

திறம்பாடுவர்புது தீவனக்காப்பவர் செத்தினேமேல்

திறம்பாடுவரிதழ் கண்டிருகாதித்பர் செப்புறச்செந்

திறம்பாடுவரி வவர்வல்லவர்நஞ் செயல்கொள்ளவே.

இ-ள். திறம் - நமதுவெற்றியை - பாடுவர் - ஆதிக்கின்றார் - தன் -
தண்ணிய - புன - புனத்திலவாமும் - தெய்வமே - தேவதையே -
என்பர் - என்றழைக்கின்றார் - (அவரியாரொளிஸ்) சேதத்து - சேட்
டையுடைய - மாத்திறம் - வலிபொருத்தியமாமரமாய் தின்ற குரன்
தன்கிளையோடு - பாடி - அறித்தான் - உவர் - உவர்ப்பையுடைய -
புது - பழமையாகிய - தீர் - கடவுள்கண்ணே - என - என்று (தேவர்
கள் செல்லும்படி) - கார்ப்பவர் - கோபித்தவராகும் - செம் - சிவந்
த - தினமேல் - தினப்புனத்தின்கண் - திறம்பாள் - தங்காதிருக்கின்
றவளாகிய வள்ளிதாயகி டையுனது - துவர் - பவழம் போன்ற - இத

சேலையிலாருந் தவன்முலையேறச் சினத்தவன்சை
சேலையிலாருந் தவனேறப்பைவயா சித்திரியச்
சேலையிலாருந் பராபரிபுக்துறச் சிங்கெணுயிச்
சேலையிலாருந் திறையிட்டனர் தங்கன் சித்தங்கனோ.

இ-ள். அசேலை - சோகமாததை - இலார் - இல்லிடமாகவுடைய
வமணர்கள் - உந்து-உயர்ந்த - அ-உந்த - வன் - வலிய - குலம்-க
முலில் - உற-உதிரியுப்பிபு - உ-உ - சினத்தவன் - சம்பந்தப்பிள்ளை
யாய்த் தேவாரம்பாடி - உயர்ந்தவன் - கண் - விழியானது - சேல் -
சேற்கெண்டைக்குற - ஐயில் - வெலுக்குற - ஆர் - ஓப்பாடிய - உந்
தி - காசியாந்தையுடைய - வனேறப்பை - வனத்திலுற்பவித்தவன்
ளிதாயகிக்கு - அரச - தலைவனான குமாரக்கடவுள் - இத்திரியச் சே
லை - பஞ்சேந்திரியச்செய்கைகளை - இலார் - தங்கியதபோதனர்கட்
கும் - உம்பர் - தேவர்கட்கும் - ஆப - துன்பத்தைவிளைத்த - ரிபு
சத்துருவாகிய சூரன் - குற-குற்றம்படி - சிங்கெணும் - இலங்கி
கட்டிய - இச்சேலையில் - சீதாம்பரக்கச்சையில் - ஆரும் - மாதர்க
ளெல்லாம் - திறையிட்டனர் - கப்பமாகச்சமர்ப்பித்தார்கள் - தங்
கள் - தங்கடங்கன் - சித்தங்கன் - இருதயங்களை - எ-று. ஆரும் - எழு
வாய் - திறையிட்டனர் - பயனிலை - உ-அசை - (சருந்து) சம்பந்தப்பி
ள்ளை யாவையவதரித்துச் சமனாகக் கழுவேறும்படிசெய்தவனும், வள்
ளிதாயகிக்குத் தலைவனாகிய குமாரக்கடவுள் தேவர் முதலியோ
ரை வருந்தியசூரன் வெல்லும்படியழகியவனாயிற்றென பீதா
ம்பரக்கச்சையினிடத்தில் மாதர்களெல்லாரும் தங்கடங்க ளிருதயங்
களைக் கப்பமாக சமர்ப்பித்தார்கள் - என்பதாம். (அக)

சித்தத்தரங்கத்தர் சித்தியெய்தத்திரி கின்றதென்னர்ச்
சித்தத்தரங்கத்தர் சத்ததியேசெத்தி லாய்சலரா
சித்தத்தரங்கத் தரக்கணச்செற்றந் தாதிங்களிஞ்
சித்தத்தரங்கத்தர் சேயாரணத்தத் திரியையே.

இ-ள். சித்த - இருதயமானது, தரங்கத்தர் - நிலைப்படாமலலை
போற்புரளுந்தன்மையையுடையவர், சித்தி - மோகஸ்ததை, எய்
த-அடையுப்படி, திரிசின்றது - அலைத்துதிரிசின்றது, என்-என்ன
காரணம், அர்ச்சித்து - புகைசெய்தே, அத்தர்-சுவாமியாகிய, அ
ங்கத்தர் - எலும்பைமாலையாகவணிந்தபரமசிவனது, சத்ததியே-
மைத்தனே, செத்திலாய் - திருச்செத்திற்பதியோனே, சலராசி-
சமுத்திரத்தின்கண், தத்தாம்-தங்கடங்கன்வலிமையை, கத்து-ஆர்
ப்பரிந்துச்சொல்லிய, அரக்கனா - அகரணா, செற்ற - செயித்த;

சுந்தா - மருதகொன், நிம்பன்-சத்திரன், திரிசி - மலினங்கள், த
 திரி - தாண்டி, அடங்கத்தி - திருவலங்காநகுலைய, சேய்-
 ல்கொண்டா (நிம்பாவில்) அடங்க - வேதநிபுரத்தின்த, தந்தி-
 பாம்புபோன்ற, கிரி - தருவெங்கோட்டுமலையில்வாழும், இ-
 ன - மல - எ-து. தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 (சுருத்தி) தந்தி - சந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 சந்தா - மருதகொன், அடங்கத்தி - திருவலங்காநகுலைய, சேய்-
 ல்கொண்டா (நிம்பாவில்) அடங்க - வேதநிபுரத்தின்த, தந்தி-
 பாம்புபோன்ற, கிரி - தருவெங்கோட்டுமலையில்வாழும், இ-
 ன - மல - எ-து. தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 (சுருத்தி) தந்தி - சந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 சந்தா - மருதகொன், அடங்கத்தி - திருவலங்காநகுலைய, சேய்-
 ல்கொண்டா (நிம்பாவில்) அடங்க - வேதநிபுரத்தின்த, தந்தி-
 பாம்புபோன்ற, கிரி - தருவெங்கோட்டுமலையில்வாழும், இ-
 ன - மல - எ-து. தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 (சுருத்தி) தந்தி - சந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.

திருவிவரம்புரி மாந்தரியாரிக்குப் தேசஞ்சொன்ன
 திருவிவரம்புரி செட்டவாரிலஞ்சி செத்தாரிகனாத்
 திருவிவரம்புரி வேதம்படைத்தருள் சேய்தனியில்
 திருவிவரம்புரி குடியவாசன்து சேடியின்தே.

இ. ந. திரிசி - சந்தாபுத்தந்த, வலம் - வலதுகரத்தில், புரி - தரி
 தந்த, மாந்தரியாரி - அந்த, அரியாரிக்கு - அறிந்தாரிதானபரமசி
 வலத்து, தந்தியாரிதானபரமசி - ஒங்காரப்பொருளையுபதேசித்த
 குடிய. திரி - சந்தாபுத்தந்தத்திருவெங்கோட்டையும், வலம்பு
 ரி - சந்தாபுத்தந்த, செட்டவாரிலஞ்சி, சேய் - தந்தித்திருக்கித்த,
 திரிசி - திருவிவரம்புரிதாயும், செத்தாரி - திருச்செத்தா
 தாயும், தந்தி - மல - எ-துரை, தந்தி - பாம்புபோன்ற, கிரி
 திருச்செத்தோட்டுமலையையும், வலம் - திருவலத்தையும், புரி
 வேதம் - மந்தியலத்தையும், படைத்தருள் - தனக்குறைவி
 டமாக்கொண்டருளிய, சேய்-குமாக்கடவுளது, தனியில்-திரு
 தந்தியலத்தில், திரிசி - ஒங்காரவாது, வலம்புரி- தந்தியாவட்டத்
 தந்தி, தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.
 தந்தி - தந்தி - அடங்கா - என் பாயலில் - எ-துரை.

சேடியவனக்கு வந்தத்தேவனைப்புணர் சேயவட
 சேடியவனக்கு திருத்தனியாவல திச்செருக்காத்

சேடிவணங்கு சொடியிடையானாயெடு செப்புமுலை
சேடிவணங்கு தலைக்களத்திது செல்லநிலை.

இ-ள். சேடி - உழவியதாகும், இ-இத்த, அணங்கு-மங்கையினது, வண-வகையையென்றத, தோளென - தோளென்று மிகவு மகிழ்த் து, புணர்-முன்வெண்டிண்காலத்தென்கொ மணம்புணர்ந்த, மோய-முருகனே, வடசேடி - வடக்கின்வண்ணதாமிர வித்தகையருலகம்-வணங்கு-வழிப்படத்தக்க, திருத்தணி-திருத்தணிகக்கு, சாவல-தலைவனே, திவ்-தினது, செருக்கால்-செருக்கினால்—சேடி-சர்வி திருக்கின்ற --வணங்கு-துவளாநின்ற - கொடி - கொடிபோன்று, இடையானா-இடையையுடையபரத்தைபலா—என்செப்பு - நிதித்தி அப்பேசவேண்டியகாரண மென்னவிருக்கின்றது—முலைச்சேடி-எனதுகொங்கையின்றிரகநியை—இவணம்-இப்படி—திரட்சி-இன் மையாகும்படி—குதலை-மழலைச்சொல்லையுடைய—கன்று-என்பா லார்—சுந்தறு-தந்துவிட்டது—(ஆதலால்)செல்லா என்னிடத்து வ ராமற் செல்லும்படி—நில் - தூரமாகநிலும்—எ - று. நீதோன்ற வுமெழுவாய்-நில்பயனில-எ-அசை.(சுருத்து) தணிகையிலையில் வாழ் வோனே-பண்டென்னை மிகவுமழகுடையவளென்று மணம்புணர் த்த சேபோனே-நீ இப்போது கலந்தகளிப்பான் மிகுதியடைந்த பரத்தை யவையான் நிதித்திது பேசவேண்டிய காரணமென்னவிரு க்கின்றது-எனது யௌவனபருவத்தை யிரம்மழலைச்சொல்லையுடைய பாலகன் வேறுபடுத்தினனாதலா லப்பரத்தையர்பாற்றுகேன செ ல்லென்பால் வரவேண்டியதில்லை-எ-ம். (கூஉ)

செல்லலையம்பொழில் சூழ்செந்திலானநி பானிதைகைச்
செல்லலையம்பொழி லெங்கணுமேற்ப வெனத்தெறித்த
செல்லலையம்பொழி லங்கைக்கருடரு மானிடம்போற்
செல்லலையம்பொழி லாகவமாதுயிர் சேதிப்பதே.

இ-ள். செல் - மேகத்தை—அலை - அசைக்கின்ற—அம் - அழகி ய—பொழில்சூழ்-சோலைசூழ்ந்த—செந்திலான் - திருச்செந்திர்ப தியையுடையவன்—அறியான்-அறிவென்றானில்லை—இறை-பரமசிவ னது—கை-கரத்தில்—செல்லல் - போகாதே—ஐயம்-பிச்சைக்கு— பொழிலெங்கணும்-உலகமெங்கும்—ஏற்க - இரக்கும்படியாய்—எ ன்-என்று—தெறித்த-தமதித்தத்ததைபரமகபாலத்திற் தெறித்தவரு ம்—செல்லல் - துன்பத்தையும்—ஐயம் - பயத்தையும்—பொழில்-பெருமையையுமுடைய—லங்கைக்கு-இலங்காபுரிக்கு—அருள்- உ ண்டாக்கினவருமாகிய—திரு.பால்-ஸ்ரீராமரது—நிதிப்போல் - நல

(4th)

மே. 1965, 11 அக்டோபர் 1965, 11 அக்டோபர் 1965.

(55)

திறவாவனக புரிவாசனிக்கச் சிகரிநெஞ்சத்
திறவாவனக முனியவெனறோய்தென் திசைத்திருச்செந்
திறவாவனமயி லோயந்தகாலமென் சிந்தைவைக்கத்
திறவாவனநின் திறவாசனதன்னைத் திருவடியே.

இ-ள். திறவு - திறவுகோல், ஆ-ஆனவனே, அனக - பாவமற்றது புரி - சுயிலாயத்தினது, வாசல் - கதவை, நீக்க - திறக்க, சிகரி - கிரவுஞ்சகிரியினது, நெஞ்சம் - மார்பை, திறவு - பிளந்து, ஆ-ஆச்சரியமாக, வனசு - தாமனாயில்வாசஞ்செய்கின்ற, முனியை-பிரமணையும்—வென்றோய்-செயித்தவனே—தென்னிசை - தெற்கின்கண்ணதாசிய—திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரில்—தவா- நீங்காதமர்ந்தருளுகின்ற—வன - அமுதிய—மயிலோய் - மயில்வாகனத்தைபுடையவனே—அந்தகாலம் - என்னுடல்கெயிமனித்தியகாலத்தில்—என்கிந்தை-எனதுசிந்தையை—வைக்க- ஒருவழிப்படுத்திக்கேர்ப்பதற்கு—திறவாவன - அடைக்கலஸ்தானமெவையெனில்—பின்-பினது—திருவான - சிறப்பையுடையனவாகிய, தண்டை-தண்டையையணிந்த—திருவடி- திருவடியே—எ-று. திருவடி - எழுவாய்-திறவாவன-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) சுயிலாயத்தின் கதவுதிறக்கும்படிசெய்கின்றவனே - கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்து பரிமாவையையும் வென்றோனே-தெற்கின்கண்ணதாசிய திருச்செந்தூரில் வாழும்மயில்வாகனனே-எண்ணித்தியகாலத்தி லுனதுதண்டையணிந்ததாளே யென்கிந்தையைவைக்கு மடைக்கலஸ்தானமாம்-எ-ம். (கரு)

திருக்கையம்போதிக ளோகஞ்சமோநஞ்ச மோதிருமால்
திருக்கையம்போசெய்ய வேலோவிலோசனந் தென்னனங்
திருக்கையம்போருகக் கைநீற்றின்மாத்றிதென் னூஸ்சிவபத்
திருக்கையம்போக வுணாத்தோன்சிலம்பிற் சிருமிதற்கே.

இ-ள். திருக்கை - திருக்கையென்னும்மீனையுடைய—அம்போதிகளோ - சமுத்திரங்களோ--கஞ்சமோ - தாமனாயோ—நஞ்சமோ-விஷமோ—திருமால்- விஷ்ணுவினது—திருக்கை-திருக்கரத்திலிருக்கின்ற—அம்போ-பாணமோ—செய்ய-சிவந்த—வேலோ-வேலாயுதமோ—விலோசனம்-கண்—தென்னன் - கூன்பாண்டியனது—அங்கத்திருக்கை-முதுகின்கூனை—அம்போருகம்- தாமனாமலர்போன்ற—கைநீற்றின் - கரத்திற்றித்திருநீற்றினால்—மாற்றி-நீக்கி—தென்னால் - தமிழ்நூலாகிய—சிவபத்தி-சிவபத்தியைவினைவிக்கும்—ருக்கு-ருக்குவேதசாரமாகிய (தேவாரத்தை)—ஐயம்போக - பரசமயநூல்களினுலுண்டாகுஞ்சந்தேகநிவர்த்தியாக—உணாத்தோன் - சம்பந்தப்பிள்ளையாயவதரித்துத்திருவாய்மலர்ந்தருளியகுமாரக்கடவுளது—சிலம்பில்- மலையின்கண்ணிருக்கின்ற—சிறுமிதற்கு - சிறியாளாகியகன்னிக்கு—எ-று. விலோசனம்- எழுவாய் - சமுத்திரமுதலிய-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) முன்சம்பந்தமூர்த்தியாயவதரித்துத் திருநீற்றருற்சமணமதம்பூண்டிருந்த பா

இ-ள். சீரம்-கலப்பையையும்—கரா-முதலையினது—கம் - தலையை—அற-அறம்படி—மோது-அமர்செய்த—தினெ-சக்கரத்தையுமி—செம்-சிவந்த—கை-கரத்தில்—கொண்ட-தரித்திருக்கும்—சீரங்கன்-திருவரங்கத்தையுடையதிருமாலும், ஆகமர்-ஆகமவேதத்தையருளிய பசுமனிவனும் — உசந்த - வீருப்பத்தக்க-தேசிக - அழகனே—செம்-சிவந்த—தினமேல்- தினைப்புனத்தில்வாழும்—சீர்-பிறத்தவள்ளிநாயகியினது—அங்கராக - சாத்தணிந்த—தனகி-தனமாகியமையை—தோய்-தழுவிய—சந்த - குமரக்கடவுளே—சொந்தமிழ்நூல்-செவ்வியதமிழ்ப்புறவலின்—சீரங்க-சீர்முதலியவெட்டுறப்புக்குரியபாவலனே—ரகவினோத-சீதத்திலுல்லாசனே—என்பார்க்கு-என்று நானோறுந்துதிக்கின்றவர்கட்கு—இல்லைத்தினினை-கொடியவினரோறு—எ-று. தினினை-எழுவாய்-இல்லை - பயனில்லை - ஏ-அகை. (சுருத்து) கலப்பையாயுதத்தையும் சக்கராயுதத்தையுமுடைய திருமான்மருகோனே-சந்தரனே - தினைப்புனத்தில் வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகியைத் தழுவுங்கந்தனே- இயலகைமுதலிய தமிழ்நூற்குரியவினோதனே - என்று,துதிப்பவர்கட்குத் தினினையிலை-என்பதாம்.

(சுஅ)

தினினையற்ற சினந்திரகத்துண்மெய்த் திபநந்தந்
தினினையற்ற வந்தாதெடுத்தனஞ் செந்தினமேல்
தினினையற்ற புனயான்கொழுநன் செழுங்கநகத்
தினினையற்ற வடியார்க்கருள்பெருஞ் செல்வனுக்கே.

இ-ள். தி-அக்கினியானவன்—வினையற்ற - திகுண்ணியமாகதகிக்கின்றதன்செய்கையற்றதுபோல்—சினந்திர்-கோபதிங்கிய—அகத்துள் - நமதுசாத்தவிருதயத்துள்—மெய் - உண்மையாகிய—திபம்-ஞானவிளக்கை—நந்தந்தினினை- நம்முடையதினினையாகிய—அல்-இருளானது—தவ - செயிம்படி—நந்தாது- அவித்துபோகாமல்—எடுத்தனம்-ஏற்றிவைத்தோம்—செம்-சிவந்த—தினமேல்- தினைப்பயிர்வினைவில்--தி-தீய்த்துபோகும்—வினையற்ற - செய்கையில்லாத—புன-புனத்தில்வாழும்—மான்-மான்போன்ற கண்ணையுடையவள்ளியம்மைக்கு—கொழுநன் - நாயகனாகிய— செழும் - செழுமைதங்கிய — கணகத்தினினை - பொன்மயமாப்ப பிரகரகிக்கின்றமோகடிவுலகத்தை—அற்ற - பாசபத்தங்கண்ணிய— அடியார்க்கு-தமதடியார்கட்கு—அருள் - கொடுத்தருள்கின்ற—பெரும்-பெரிய—செல்வனுக்கு-அருணிறைந்தசெல்வனுக்கு—எ-று. யாம் - தோன்றவெழுவாய்-பித்தனம் - பயனில்லை - ஏ-அகை. (சுருத்து) வளப்பமிழ்ந்த-தினைப்புனத்தில்வாழ்கின்ற வள்ளியம்மைக்கு நாயகனு

ம்-பத்திற்தவடியார்பெட்டு - மேர்ஷவுலகத்தை யளிப்பவனுமாகிய
சுமாரக்கடவுளுக்கு நமது காத்தவிருதயந்தகழியி லுண்மையாகிய
ஞாநவிளக்கை வத்திவைத்தோம்-என்பதாம். (௯௬)

செல்வந்திகழு மலநெஞ்சமேயவன் தெய்வமின்தார்
செல்வந்திகழு நமநின்மைதீர்க்கும்வெந் கூற்றுவுக்குச்
செல்வந்திகழு திருக்கையில்வேறின காத்தசெல்வி
செல்வந்திகழு மணவாளனல்குத் திருவடியே.

இ-ள். செல்-அங்குசென்று-வந்தி - வணக்கஞ்செய்-கழுமல
ம்-சுமாரக்கடவுளானவர் முன்சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்தருளி
யுகொழிப்பதியின்கண்-நெஞ்சமே - இருதயமே-அவன்-அவர
து--தெய்வ-தெய்விகமாகிய-மின்-தெய்வயானை-உளர் - ஏறிவ
ருகின்ற - செல்-மேகவாகனமானது-வந்து-வந்து-இகழும்- (பி
றாசல்) இகழப்பிடும்-நமது - நம்முடைய--இன்மை - இல்லாமை
யாவும்-தீர்க்கும் - நீக்கிவிடும்-வெம்-கொடிய கூற்றுவந்து-ய
மனுக்கு-செல் - நம்மேனடப்பதாகிய - வந்தி-கொடுமையை -
கழும்-துடைத்துவிடும்-திருக்கையில் (முருகக்கடவுளது) திருக்க
ரத்தின்-வேல்-வேலாயுதமானது-தின்காத்த - தினெப்புனங்காவ
ல்பூண்ட-செல்வி-வள்ளிநாயகியினது-செல்வம்- பெருஞ்சிறப்
பாக-இகழும் - (நிறைந்து) பிரகாசிக்கின்ற-மணவாளன்-நாயக
னாகிய கந்தசவாரியானவர்-நல்குத்திருவடி - தனதுதிருவடித்தா
மரையை நமக்குத்தந்தருள்வார் - ஏ-று. த் - தோன்றவெழுவாய்-
வந்தி-பயனிலை - ஏ-அசை. (கருத்து) நெஞ்சமேதெய்வயானையின்
துவாகனமாகியமேகநமது வறுமையைத் தவிர்க்கும் சுமாரக்கட
வுளது வேலாயுதம் நமக்குவரும் யமதண்டனையைநீக்கிவிடும்-வள்
ளிநாயகிக்கு மணவாளராகிய கந்தசவாமி நமது திருவடித்தாமரை
யைத் தந்தருளுவராதலால் தியக்கடவுண்முன் சம்பந்தப்பிள்ளை
யாவதரித்த சிகாழியிற்சென்றனா வணங்கு-என்பதாம். (௧௦)

சுந்தரத்தாதிமூலமும் உரையும்-முற்றிற்று.

